75STE JAARGANG No. 9960 DINSDAG 4 NOVEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

Johannes XXIII in de St. Pieter gekroond

Drievoudige Pauselijke Kroon bevestigde symbolisch de KEUZE VAN DE PAUS

Het moment van de kroning hoogtepunt van ochtend vol ceremoniën

Vatikaanstad. — De drievoudige pauselijke kroon werd vandaag, op het feest van de H. Carolus Borromeus op het hoofd van Paus Johannes XXIII geplaatst, waarmede symbolisch zijn keuze tot Paus werd bevestigd.

Het rituele praalvertoon van eeuwen ontplooide zich binnen de basiliek van Sint Pieter waarna de kroning plaats had, hoog op het balkon van de Kerk dat uitziet over het St. Pietersplein waar een halfmiljoen toeschouwers naar toe waren gekomen om de nieuwe Paus toe te juichen. Voor de eerste maal in de geschiedenis volgden miljoenen anderen de plechtigheid over de televisie.

Het moment van de kroning, toen Zijne Eminentie Nicola Kardinaal Canali de gouden tiara op het hoofd van paus plaatste, was het hoogtepunt van een ochtend vol ceremoniën.

Tienduizenden mensen hebben zich in een stromende regen die hedenochtend over de eeuwige stad neerdaalde, naar de basiliek van St. Pieter begeven om getuige te zijn van de kroning van Paus Johannes de drie-en-twintigste.

Reeds kort na het dag worden waren de, grote deuren van de met rood en gouden damast versierde eeuwenoude basiliek geopend om de 30.000 mensen, voor wie er plaats was, toe te laten.

Op dat ogenblik maakten in het pauselijk paleis zich 50 kardinalen en een 2.500 kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders, hovelingen en Zwitsers gereed om de nieuwe Paus in een prachtige, kleurrijke stoet, naar de kroningsplechtigheid te begeleiden.

In de rijkbeschilderde zalen op de eerste verdieping van het paleis hielpen assistenten de kardinalen bij het aandoen van hun lange scharlakenrode mantels met sleep over de rode toog en witte superplie, en de patriarchen, bisschoppen en abten hingen zij de rode schoudermantel om.

De Paus, die 25 november 77 jaar wordt, kwam van Zijn particuliere vertrekken op de bovenste verdieping van het paleis naar beneden, vergezeld van twee leden van de edelgarde met blanke degen en twee Zwitsers met hellebaarden, en kamerheren in het zwart met witte kragen.

Twee kardinalen hielpen de Paus in de kledingshal in zijn witte gewaad met sleep, dat gedurende de gehele plechtigheid bij het lopen aan de voorkant door twee protonotarii apostolici iets opgehouden wordt, aan de zijkanten door twee geheim-kamerheren en van achteren, bij de sleep, door Prins Aspreno Colonna, Prins-assistent bij de Pauselijke troon.

De Paus droeg verder een rijk met goud bestikte mantel en op het hoofd een met juweel versierde mijter.

Toen de Paus gereed was riep Mgr. Dante, de prefect van de apostolische ceremoniën: extra (naar buiten), waarop de stoet zich langs de koninklijke trap van het paleis naar beneden begon te begeven, naar de basiliek.

Eerst kwamen vijfhonderd kloosterlingen in bruine, witte en zwarte habijten, en vertegenwoordigers van de saeculiere geestelijkheid in zwarte toog en wit koorhemd. Twee Zwitsers met stokken, die vroeger gebruikt werden om de weg door de menigte vrij te maken, prelaten in zwarte mantels, de apostolische prediker in Capucijner-habijt en de biechtvader van de Pauselijke huishouding, van de orde der servieten, gingen aan het Pauselijk hof vooraf.

Een geestelijke in rode cape droeg de Pauselijke Tiara, de met edelstenen bezette driekroon met witzijden voering en bovenop een gouden bol met diamanten kruis. Daarnaast ging de juwelier van de apostolische paleizen, met degen, om het kostbare stuk te bewaken.

Andere geestelijken, in paarse toog en rode cape, droegen de mijter.

Aan de voet van de trap nam de Paus plaats op de Sedia Gestatoria, die door twaalf Sediari, in rode jas, broek en kousen, op de schouders werd genomen. Acht prelaten hielden boven hem een witzijden baldakijn op. Achter hem droegen twee geheim-kamerheren in met goud bestikte rode tuniek de twee grote struisveerwaaiers. Officieren van de edelgard in rode tuniek, witte broek, zwarte schoenen, met zilveren helm met paardestaart en blanke degen omgaven de Sedia, alsmede de vier Zwitserse gardisten in hun blauw-geel-rode uniform met op hun schouders de zwaarden die de vier katholieke Zwitserse kantons symboliseren waaruit de Garde wordt gerecruteerd.

De stoet vulde langzaam het atrium, het open front van de kerk. Dicht bij de rechter bronzen deur van de basiliek stond een vergulde troon. Terwijl de Paus daar naar toe werd gedragen zongen de gecombineerde Sixtijnse en Juliaanse koren de tekst uit de Schrift: „Tu es Petrus", („Gij zijt Petrus").

Na van de sedia gestatoria gedaald te zijn nam de Paus plaats op de troon. De oudste kannunik van de Sint Pieter heette de Heilige Vader welkom en vroeg toestemming voor zichzelf en de kanunikken om hem hulde te betuigen. Nadat de toestemming gegeven was volgde de ceremoniële voetkus.

Hierop besteeg de Paus wederom de sedia gestatoria en werd hij de Sint Pieter binnengedragen, begroet door trompetgeschal dat tot alle hoeken van de kerk doordrong

De pauselijke garde sprong in het gelid. Het in de basiliek samengedrongen volk klapte in de handen en riep als uit één mond „Viva il Papa", Leve de Paus, een kreet die de paus nog dikwijls tijdens zijn pontifikaat zal horen. Leden van de officiële missies van meer dan 50 landen zijn aanwezig. Daaronder zagen wij de persoonlijke vertegenwoordigers van President Eisenhower: de minister van arbeid James P. Mitchell, de onderstaatssecretaris Robert Murphy en Mevrouw Clare Boothe Luce, voormalig ambassadeur van de Verenigde Staten in Italië.

Canada wordt vertegenwoordigd door de Procureur-Generaal, Leon Balcer. Premier Amintore Fanfani staat aan het hoofd van de Italiaanse missie, terwijl Groot-Brittannië vertegenwoordigd is door de katholieke Hertog van Norfolk, „Premier Duke and Earl and Hereditary Earl Marshal of England". De Chinese minister van Buitenlandse Zaken Huang Shao-Ku vertegenwoordigt zijn land. De Oostenrijkse delegatie wordt geleid door Premier Julius Raab, die ook optreedt als persoonlijke vertegenwoordiger van President Adolf Schaerf van Oostenrijk.

België wordt vertegenwoordigd door Prins Albert van Luik, broer van koning Boudewijn, Portugal door Minister Marcello Mathias.

De missie van de West-Duitse Bondsrepubliek bestaat uit Minister Heinrich von Brentano, Minister van Buitenlandse Zaken en Franz-Jozef Strauss, minister van Defensie; Premier Eamonn de Valera komt namens Ierland, de franse Minister van Staat Pierre Pflimlin namens Frankrijk en oud-President Enrico Celio van de Zwitserse Bondsrepubliek, namens zijn land.

De stoet bewoog zich langzaam naar de kapel van het Allerheiligste Sacrament waar de Paus een ogenblik in aanbidding vertoefde. Daarna bewoog de stoet zich in de richting van de Gregoriuskapel aan de Epistelzijde van de basiliek, waar de Paus de gehoorzaamheidsbetuiging van Kardinalen, aartsbisschoppen, bisschoppen en abten van het college van biechtvaders van de Sint Pieter in ontvangst nam. Dan, na zijn apostolische zegen te hebben gegeven, zette de Paus de terts van de Heilige Getijden in. Terwijl het gezang werd voortgezet door de koren, bekleedde de Paus zich met de misgewaden. Ook de kardinalen begaven zich naar hun zetels waar zij mijter en kap aandoen. Als allen gekleed zijn begeeft de stoet zich naar het hoofdaltaar, waar de processie stil houdt en de Pauselijke Ceremoniemeester zich naar de Paus begeeft voor een ceremonie die hem moet herinneren aan al het vergankelijke van de wereld. Op een zilveren schaal steekt hij een plukje vlas in de vlam en zingt knielend driemaal: „Heilige Vader, zo gaat de aardse glorie voorbij".

Dan begint de Paus aan het Heilig Misoffer, dat voor het grootste deel gelijk is aan de door een bisschop opgedragen pontifikale Mis. De Paus werd geassisteerd door de kardinalen Canali, Tisserant en Ottaviani.

Na het bidden van het „Confiteor" volgde de eerste daad die verband hield met de kroning. Kardinaal Canali, Deken van de Kardinaal-Diakens plaatste het witte wollen pallium op de schouders van de Paus. Vervolgens bewierookte Kardinaal Tisserant de H. Vader en gaf hem de kus van trouw op het gelaat. De Kardinalen Canali en Ottaviani verrichten vervolgens dezelfde handelingen.

De Paus beklom vervolgens zijn troon dat voor het troonaltaar stond. Toen verlieten de kardinalen hun zetels naar volgorde van anciënniteit om de laatste gehoorzaamheidsbetuiging aan de nieuwe Paus te verrichten, door zijn voeten en handen te kussen. Zij werden gevolgd door de Patriarchen, aartsbisschoppen, bisschoppen en gemijterde abten. Hierop werd de mis op de gebruikelijke wijze voortgezet. Na het zingen van de oraties van de mis, had een andere kroningsceremonie plaats. De assisterende kardinalen, de Zwitserse Garde, rechter van de Rota, consistoriale advokaten zetten zich in beweging naar de ingang van Petrus' Graf en zongen een litanie om Gods hulp over de nieuwe Opperherder af te smeken.

„Verhoor, O God onze gebeden voor onze Meester, de Paus.... Verlosser der Wereld, sta hem bij.... St. Michael, Sint Gabriel, sta hem bij..."

Een ander verschil met een gewone pontifikale mis kwam bij het zingen van het Epistel en het Evangelie. Na het zingen van het Epistel in het latijn door de sub-diaken en het Evangelie door de diaken, werden zij wederom in het Grieks gezongen.

Na het zingen van het „Credo" volgde een ceremonie die herinnerde aan lang vervlogen tijden. Bij de voorbereidingen voor de Offerande van de mis, bood de pauselijke sacrista drie hosties aan. De kardinaal-diaken koos er een uit waarna de twee andere door de sacrista werden verorberd. Ook de wijn en het water werden door de sacrista vooraf geproefd.

Het plechtigste deel van de mis nam een aanvang toen de Paus in het latijn de woorden uitspraak. „Heilig, heilig, heilig, is de Heer God der Heerscharen. Gezegend Hij die komt in de naam des Heren."

De gelovigen die kort geleden geestdriftig hadden gejuichd bij de binnenkomst van de Paus vielen op de knieën. De garde presenteerde het zwaard. De toortsdragers knielden voor de woorden van de Consecratie: „Dit is Mijn Lichaam".... „Dit is Mijn Bloed". Drie maal hief de Paus de Hostie omhoog, eerst naar het midden, toen naar links en naar rechts; driemaal ook de Kelk, terwijl hij voor en na elke drievoudige elevatie knielde. Trompetgeschal weerklonk hoog vanaf de koepel.

Voordat de Paus te communie ging gaf hij de ceremoniele accolade aan de kardinalen die de vredeskus moet symboliseren, die deze op hun beurt doorgaven aan de geestelijkheid, de een aan de ander, totdat alle aanwezige geestelijken haar hadden ontvangen.

Na het zingen van het laatste Evangelie, naderden twee sacristijnen de paus met een witte zijden beurs die het stipendium voor de Mis bevatte.

Toen vormde zich weer onder herhaald gejuich de stoet, die zich door de basiliek bewoog naar de uitgang, door de hoofddeuren naar het atrium, dan door het atrium de Scala Regia (koninklijke trap) op hoog naar de Zaal der Zegeningen. Bij de deuren die toegang geven tot het middenbalkon dat over het Sint Pietersplein uitziet, stapte de paus van de draagstoel en nam plaats op een troon op het balkon. Toen de duizenden die op het Sint Pietersplein verzameld waren hem in het oog vatten steeg een oorverdovend en langdurig gejuich op. Het gehele plein werd een deinende massa, schreeuwende, wuivende en huilende mensen, mannen, vrouwen en kinderen uit vrijwel iedere natie waardoor de universaliteit van de kerk werd beklemtoond.

De kroning die volgde was eenvoudig. Het koor zette de hymne in „Corono Aureau Super Caput Ejus" („Een Gouden Kroon wordt op Zijn Hoofd geplaatst"). Na de hymne bad Kardinaal Tisserant het „Onze Vader". Vervolgens nam Kardinaal Canali de tiara in beide handen, hief hem hoog boven het hoofd van de Paus en sprak: „Ontvang deze versierde tiara van de drie kronen en weet dat Gij Vader zijt van Vorsten en Koningen, Hogepriester van de Wereld en Plaatsbekleder van Onze Heer Jezus Christus op deze aarde, aan Wie alle eer en glorie in de eeuwen der eeuwen."

Toen barstte uit een half miljoen kelen wederom een uitbundig „Viva il Papa" los. De plaatsbekleder van Christus zegende zijn kudde.

Paus Johannes XXIII trok zich terug van het balkon om zijn regering te beginnen. (N.C.-A.N.P.)

In de preek, die Hij ter gelegenheid van Zijn kroning hield, legde Paus Johannes XXIII er de nadruk op, dat Hij als Zijn belangrijkste taak beschouwt een goed herder voor Zijn kudde te zijn.

„Men verwacht van een Paus" — aldus de Heilige Vader — „dat Hij staatsman zij, diplomaat, wetenschapsman, organisator van het gemene leven en zelf iemand, die open staat voor alle vormen van vooruitgang van het moderne leven zonder enige uitzondering. Wat ons meer dan al het andere ter harte gaat, is de taak van herder van de gehele kudde. Al de andere menselijke hoedanigheden — wetenschap, bekwaamheid, diplomatiek, tact, organisatorische talenten — kunnen een sieraad zijn en dienen tot aanvulling van het bestier van een Paus; zij kunnen het op geen enkele manier vervangen.

Nog meer dan de daad, is de geest, waarin zij wordt verricht, van belang. Elk pontificaat ontleent zijn uiterlijk aan de figuur, die het uitoefent."

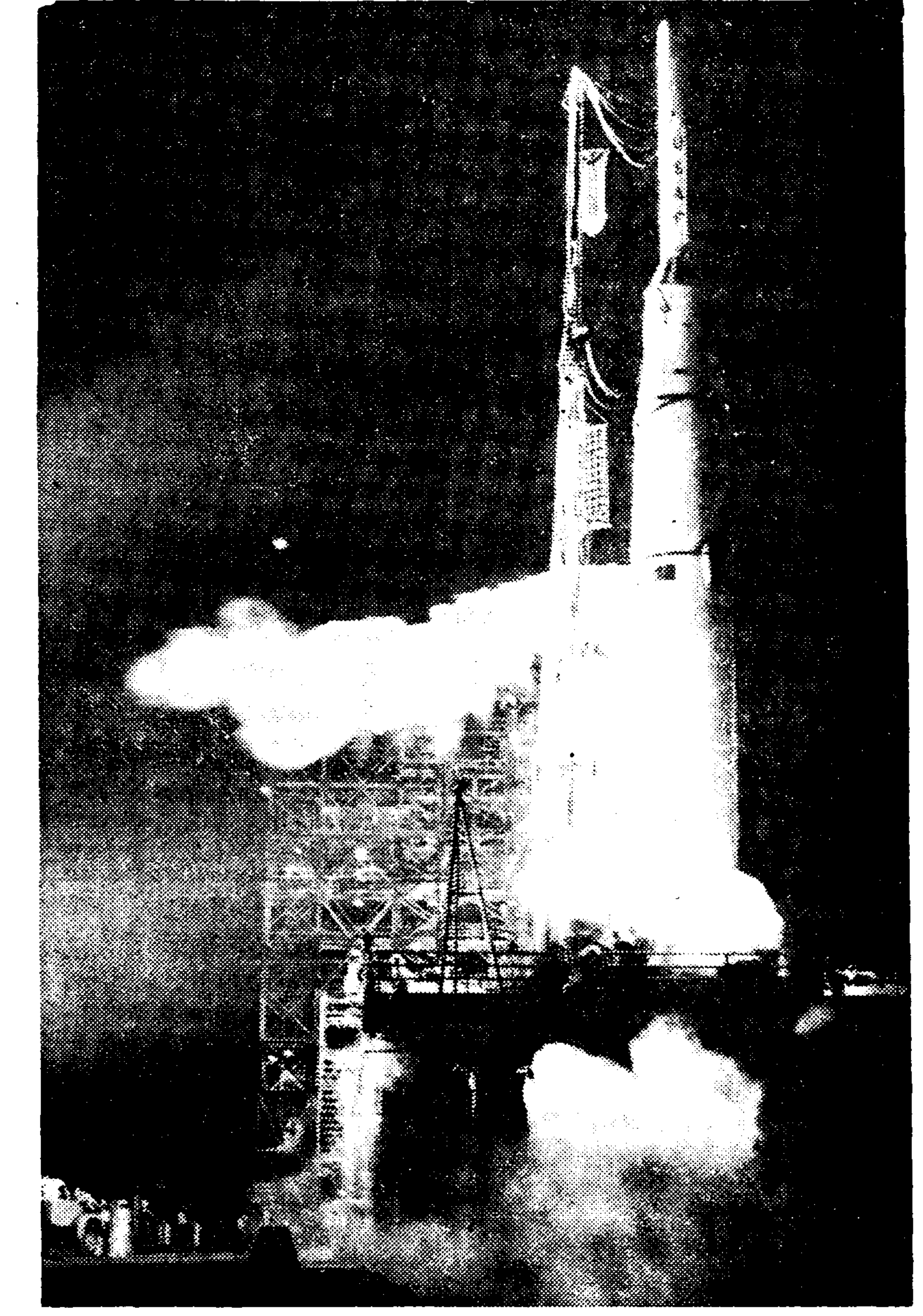
In Zijn toespraak bracht de Paus ook hulde aan het werk van de H. Charles Borromeus, wiens feest vandaag wordt gevierd en wiens apostolaat en bijdrage tot de kerk in een bijzonder moeilijk tijdsgewricht hij in het licht stelde.

Z.H. PAUS JOHANNES XXIII

Dulles verdient Nobelprijs voor de oorlog, aldus Egyptisch dagblad

Cairo. — Naar aanleiding van de berichten betreffende de kandidatuur van John Foster Dulles voor de Nobelprijs voor de vrede, lanceerde het Egyptische dagblad „Al Ahram" vanmorgen een heftige aanval op de Amerikaanse bewindsman.

„Dulles — aldus het blad — verdient niet de prijs voor de vrede, maar die voor de oorlog, indien een dergelijke beloning bestond. Want hij is de man, wiens naam onverbrekelijk verbonden is met de koude oorlog, de spanning en agressie tegen volken".

In Washington gaat het gerucht, dat tussen 7 en 11 november wederom een (derde) poging zal worden ondernomen een raket naar de maan af te schieten. Bovenstaande foto toont de tweede maanraket, de „Pionier" (die een hoogte van 126.000 km. wist te bereiken), enkele minuten vóór de lancering.

TUSSEN 7 EN 11 NOVEMBER?

Derde lanceerpoging van Amerikaanse maanraket

Washington. — De Amerikaanse luchtmacht zal dezer dagen wederom een projektiel naar de maan afschieten. Dit zal dan de derde poging zijn; de eerste twee mislukten.

De Amerikaanse geleerden geven deze poging een kans op sukses van een op de 25.

Hoewel geen officiele datum voor de proef is vastgesteld, gaat in Washington het gerucht, dat het experiment tussen 7 en 11 november zal plaats vinden.

Evenals zijn voorganger „pionier I" heeft de Amerikaanse maanraket ten doel de eerste televisie-beelden van de onbekende kant van de maan naar de aarde te zenden en aan de geleerden van het geophisische jaar gegevens te verschaffen over de „gordel" der stralingen op grote hoogten.

De maanraket die een afstand van circa 320.000 km zal moeten afleggen, heeft min of meer de vorm van een paddestoel, waarvan de steel wordt gevormd door de vierde trap van het voortstuwingsapparaat van het type „Hor-Able" die een lengte heeft van 26.40 meter. De satelliet weeg 38.25 kilo en bevat instrumenten, die samen 11,25 kilo wegen.

De eerste poging van de Amerikaanse luchtmacht op dit gebied op 17 augustus jl. mislukte en de raket ontplofte op een hoogte van 15.000 meter. Het experiment werd op 15 oktober herhaald en was een half-sukses. De raket bereikte toen de aanzienlijke hoogte van 126.000 km circa een etmaal na haar lancering.

Dr Hugh Dryden, adjunct-directeur van het nieuwe orgaan voor de ruimtevaart, heeft gisteren op een persconferentie de pers gewaarschuwd voor elk buitensporig optimisme. „Indien wij veel geluk hebben, zullen wij de raket in een baan brengen en een snelheid behalen, die haar in de nabijheid van de maan brengt. Indien de afschieting van de „Thor-Able-raket" zonder ongelukken verloopt, zal het nog twee en een halve dag na de lancering te Kaap Canaveral duren, alvorens men weet, of de raket in de buurt van de maan is terechtgekomen, die zich op dat moment circa 384.000 km van de aarde bevindt.

Premier JONCKHEER wil een BAAI voor een RIVIER ruilen

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Suriname heeft een machtige indruk gemaakt op Z. Exc. premier E. Jonckheer der Nederlandse Antillen, die van het Brokopondo Bureau een vliegtocht kreeg aangeboden boven het oerwoudgebied, waar in de toekomst het waterkrachtstuwmeer zich zal uitstrekken.

Op een ontmoeting met de pers verklaarde hij desgevraagd, dat de grootte van het land indruk op hem had gemaakt. De Antilliaanse premier had zich ook niet kunnen onttrekken aan de indruk, dat het niet anders kan of Suriname ging een tijd van grote ontwikkeling tegemoet na alles wat hij gezien had. „Konden wij maar een van jullie rivieren krijgen", zeide de premier lachend.

Toen een journalist opmerkte, dat Suriname gespeend is van de prachtige baaien, welke de Antillen bezitten, lachte de premier gul en geefs, dat de Antillen graag een baai voor een rivier zouden willen ruilen.

De heer Jonckheer bevestigde, dat er met de Surinaamse regering van gedachten wordt gewisseld over de mogelijkheid om Surinamers, die minder dan 15 jaar op de Antillen verblijven, hun „showmoney" terug te geven. Dit natuurlijk onder bepaalde voorwaarden, welke de Surinaamse regering aan deze mensen zal stellen. De Surinaamse regering stelt zich dan garant voor betrokkenen.

Mr. EMANUELS en Dr. POS uit Suriname naar Nederland vertrokken

Paramaribo. — Gistermiddag is de minister-president van Suriname, mr. S. D. Emmanuels, vergezeld van de Surinaamse gevolmachtigd minister in Nederland, dr R Pos, naar Nederland vertrokken.

Premier Emanuels zal op 7 november om 11 uur door koningin Juliana worden ontvangen.

Op negen november zal hij de aftrap verrichten van de voetbalwedstrijd Elinkwijk-Blauwwit.

Op elf november zal er een bijeenkomst zijn met Surinaamse studenten. Op 12 november staat een Gala-diner met minister Luns op het program. Op 14 november zal hij in Washington en op 17 november in New York aankomen.

Kortweg: „de PAUS"

De hoofdredakteur van de „Osservatore Romano", graaf Giuseppe della Torre, heeft tijdens een audiëntie van Paus Johannes XXIII opdracht gekregen in het vervolg in de berichtgeving geen adjektieven te gebruiken voor de naam of persoon van de Paus. „Schrijft u maar gewoon: de Paus deed dit, de Paus zeide dat", verklaarde de Paus. De hoofdredakteur heeft de opdracht direkt doorgegeven, en de „Osservatore Romano" heeft in zijn berichten voor het eerst de vrijwel traditioneel geworden adjektieven als „verlichte" en „doorluchtige" laten vallen.

Over een jaartje drinken wij ons eigen bier

Binnenkort zal op Curacao eerste steen worden gelegd van Antilliaanse Brouwerij

Willemstad. — De al geruime tijd bestaande plannen tot vestiging van een dochter-brouwerij van de „Amstelbrouwerij" te Amsterdam op Curaçao, zijn thans geen plannen meer, maar realiteit geworden. Over enige tijd zal de eerste steen van de „Antilliaanse Brouwerij N.V." worden gelegd en dan zal het een kwestie van een jaartje zijn, dat de Antillianen hun eigen bier kunnen drinken.

De opzet is, dat — evenals dat het geval is in Paramaribo, waar de met de Amstelbrouwerij verbonden „Surinaamse Brouwerij" Parbo-bier produceert — de nieuwe brouwerij hoofdzakelijk voor de lokale markt bier gaat brouwen. Exportafzet zal uiteraard zeer welkom zijn, maar gezien de marktsituatie in het Caraibische gebied zijn de verwachtingen op dit punt bescheiden.

De ervaringen van de direktie van de Amstelbrouwerij zijn, dat de exploitatie van een lokale brouwerij het mogelijk maakt bier voor een lagere prijs aan te bieden dan berekend moet worden bij export van Nederland uit. De vrachtprijzen van bier zijn hoog. Men hoopt dan ook met een bier, dat wat kwaliteit betreft, even goed is als de importbiersoorten, die in de Nederlandse Antillen gedronwen worden, op de markt te komen voor een prijs, welke aanzienlijk lager ligt.

De gunstige ervaringen in Suriname — waar over de beide eerste bedrijfsjaren reeds een zeer redelijk dividend kon worden uitgekeerd, terwijl het pas verstreken derde exploitatiejaar eveneens gunstige resultaten gaf — zijn de oprichters van de Antilliaanse Brouwerij N.V., J. A. J. Sprock N.V. en Amstelbrouwerij N.V., vol vertrouwen ten aanzien van de mogelijkheden op de Antillen, te meer omdat, waar in Suriname geen faciliteiten op fiskaal terrein worden verleend en dus de normale winstbelasting moet worden betaald, op de Antillen de regering de plannen uiterst welwillend tegemoet is getreden. Er is dan ook een gunstige regeling getroffen, die bij de behoeften van het nieuwe bedrijf uitstekend aansluit.

Als kompensatie voor het verlies van invoerrechten zal een omzetbelasting worden geheven, die begint met een laag percentage en pas bij het stijgen van de omzet oploopt totdat een maxium is bereikt. Men zou dit een „opkweektarief" kunnen noemen. Bovendien blijft de omzetbelasting over de gehele linie beneden de invoerrechten. Van groot belang is voorts, dat het nieuwe bedrijf valt onder de landsverordening ter bevordering van industrievestiging en hotelbouw, hetgeen betekent, dat niet alleen machines en bouwmaterialen vrij zullen zijn van invoerrechten, doch bovendien gedurende tien jaren geen winstbelasting zal worden geheven. Ook is het alleenrecht voor de uitoefening van een brouwerijbedrijf voor een reeks van jaren verzekerd.

De verwachting is, dat eind 1959 het eerste op Curaçao gebrouwen bier op de markt zal kunnen worden gebracht.

Een voor de bevolking van de Antillen onmiskenbaar gunstige faktor is, dat naar de ervaring leert, bij een aanbod van relatief goedkoop bier het bierverbruik ten koste van het sterke drankverbruik stijgt. Waar de konsumptie van sterke drank — rum — op de Antillen vrij hoog ligt met alle gevolgen van dien, kan de bouw van een lokale brouwerij ook op dit punt van gunstige invloed zijn.

C.C.C. - kwartiertje

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje van hedenavond, dat om kwart over negen via de Curom wordt uitgezonden, zal de serie „Gesproken Portretten" worden voortgezet. George Gershwin wordt dan besproken door dr Paul F. Sanders.

EMMASTAD

C.P.I.M. WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Kantoor open 07.00 — 23.30 tel: 2307. J. Kokshoorn 23.30 — 07.00 tel: 2470 b.g.g. 2400.

Personeel Afdeling:
C.G. de Haas tel: 43159 Generaalsweg 33, Voormalig Amerikanenkamp, bij geen gehoor nadere inlichtingen tel: 2400.

Materialen Dienst
J.W. Harmens tel: 3354.

Rederij-Scheepsagentschappen:
N. Schermer tel: 3354.

Dok Afdeling.
16.30 — 1.00 tel: 2276 — 2098; van 1.00 — 07.30 A. de Kater tel: 2096.

Theater Asiento:
„Geen voorstelling"

Curacaose Rotarians vertegenwoordigd op „Instituto de Información" te PUNTO FIJO

Caracas. — Op 25 oktober werd te Punto Fijo in Venezuela de jaarlijkse voorlichtingsvergadering van Rotary International gehouden.

De Curaçaose klub was hier vertegenwoordigd door de heren Ch. G. Casseres, klubvoorzitter; de voorzitter van de klassifikatie-commissie, N. Chumaceiro; en de voorzitter van de Informationcommissie V. Henriquez.

Een bijzonder gastvrije ontvangst viel deze leden ten deel. De leiding was in handen van de gouverneur van het distrikt 435, de heer Edgar Anzola, die twee maanden geleden Curaçao bezocht. Wederom haalde hij aan hoe zeer de welvaart en de ijver, waarmede op Curaçao wordt gewerkt, hem had getroffen.

De bijeenkomst werd door ongeveer 100 Rotarians van 20 verschillende klubs bezocht.

Zowel de Creole (Standard Oil of New Jersey), als de Shell raffinaderij te Cardón, direkteur de hier goed bekende heer G. Breedveld, betoonden hun belangstelling door een ontvangst voor de bezoekende Rotarians te organiseren.

De vergaderingen waren geheel aan de richtlijnen voor de toekomstige aktiviteiten der klubs gewijd. De uitbreidingen der klubs, de assimilatie van de nieuwe leden in de klubs en het door Rotary International verspreide programma voor het medewerken van alle Rotaryleden aan een verbetering der internationale verhoudingen, vormden de hoofdschotel van deze diskussie.

De Venezolaanse klubvrienden prezen het Curaçaose bestuur voor haar geregelde opkomst en de serieuze belangstelling, die bij de uitwerking van het Rotary-programma werd getoond. In groten getale deden zij de Curaçaose afgevaardigden bij het afscheid uitgeleide.

Vandaag gaan 48 miljoen Amerikanen naar de stembus

New York. — Vandaag worden, als aangekondigd, de tweejaarlijkse verkiezingen in de Verenigde Staten gehouden, waarbij alle zetels van het huis van afgevaardigden en een derde van die in de senaat op het spel staan.

Het presidentschap is niet bij de verkiezingen betrokken. President Eisenhower blijft, ongeacht de uitslag, tot januari 1961 in functie.

Het nieuwe congres komt in januari 1959 bijeen., het zal bestaan uit 98 senatoren en 436 leden van het huis van afgevaardigden.

Men verwacht, dat ongeveer 48.000.000 van de 76.500.000 Amerikaanse kiezers vandaag zijn stem zal uitbrengen.

Bijna alle politieke warnemers verwachten een grote Democratische overwinning, ook de gehouden peilingen der openbare mening wijzen in deze richting.

In de senaat hebben thans 47 republikeinen en 49 Democraten zitting. Het huis stelt 200 republikeinse ij 235 Democratische afgevaardigden.

Lezing „Alliance Francaise"

Willemstad. — Op donderdag as. om half negen 's avonds zal de heer Emile Eskenazi voor de „Alliance Française" een toespraak houden over het onderwerp: „Le Masqué en tant qu'instrument de terreur de domination politique et réligieuse". De lezing wordt gehouden in het gebouw van de Societeit Curaçao aan het Julianaplein. Alle leden zijn welkom.

Aden. — In het Britse protectoraat Aden is een vrijwel algemene staking uitgebroken.

Men moet deze staking zien als een uiting van anti-Britse gevoelens.

Hevig communistisch bombardement verwekt grote opschudding te TAIPEH

Taipeh. — Het nieuwe hevige bombardement, dat de communisten gisteren de Quemoy-Archipel hebben doen ondergaan, heeft te Taipeh grote opschudding verwekt. Het bombardement, waarbij in enkele uren tijds meer dan 36.000 granaten werden afgeschoten, was een van de hevigste sinds 23 augustus.

De Nationalisten geloven nog steeds, dat de bestanden, die de communisten in acht nemen, slechts bedogen de tegenstander zand in de ogen te strooien. Bovendien zijn zij van oordeel, dat het bombardement van gisteren een einde maakt aan de voorgenomen gedeeltelijke ontruiming van Quemoy, die officieus na de besprekingen de vorige maand tussen Dulles en Tsjiang Kai-Sjek werd gestaakt.

Naar het oordeel van neutrale waarnemers op Formosa zullen al de problemen, en in de eerste plaats die van de verhouding tussen Taipeh en Washington, nog acuter dan vroeger worden, indien de communisten besluiten hun offensief op grote schaal te hervatten.

Geen gasbommen.

Admiraal Lioe Hohtoe, de woordvoerder van het nationalistische ministerie van defensie, heeft vandaag met klem ontkend, dat de nationalistische artillerie gasbommen heeft gebruikt tegen de communistische stellingen op het Chinese vasteland. „Wij beschikken zelfs niet over dit soort wapen", aldus de woordvoerder.

De admiraal zei dit naar aanleiding van Chinese communistische radioberichten, volgens welke de nationalisten gasbommen zouden hebben gebruikt.

Werkte tegelijkertijd voor 3 opdrachtgevers

Geslepen spion door West-Berlijnse politie gearresteerd

Berlijn. — De WestBerlijnse politie heeft medegedeeld, dat zij zes weken geleden een zeer geslepen spion, die achtereenvolgens of tegelijkertijd voor drie opdrachtgevers heeft gewerkt, heeft gearresteerd.

De arrestant, de 37-jarige Alexander Fuss, werkte in de tweede wereldoorlog als geheim agent voor de Duitse tegenspionagedienst, onder admiraal Canaris.

Na de oorlog bood hij de geallieerden zijn diensten aan. Deze werden aanvaard en hij werd agent van een Westerse geheime dienst.

In 1953 ging Fuss opnieuw overstag., hij werd spion voor de Sowjet-Russische geheime dienst.

In 1956 meldde hij zich bij de West-Berlijnse autoriteiten met het verhaal, dat hij ontvoerd en naar Oost-Duitsland was overgebracht, waar hij tot een langdurige gevangenisstraf werd veroordeeld. Dit door de Russische geheime dienst verzonnen verhaal werd indertijd geloofd. Fuss mocht als politiek vluchteling in West-Berlijn blijven.

De spion zou bekend hebben, dat hij maandelijks spionageberichten zond aan het Sowjet-hoofdkwartier in Oost-Berlijn, waarvoor hij per rapport duizend mark kreeg uitbetaald.

Vierde Surinaamse Jaarbeurs geopend

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Z. Exc. Gouverneur Jan van Tilburg heeft deze week de vierde Surinaamse Jaarbeurs geopend. Gezien de betrekkelijk kleine omvang van de binnenlandse industrie, heeft ook deze Jaarbeurs niet kunnen ontkomen aan het feit, dat het meer een importeursbeurs is, maar, zoals de gouverneur het stelde: elk jaar moet de moeizame weg naar vervolmaking opnieuw worden afgelegd. En de minister van economische zaken, dr Paul van Philips, zegde voor de toekomst steun van de overheid toe om het belang van dit particulier initiatief. Het houden van een Jaarbeurs is indertijd door wijlen de koopman C. Jongbaw geopperd en georganiseerd.

Wat de stands der binnenlandse industrie betreft, valt deze keer vooral op de stad der Eerste Surinaamse Plastic Onderneming, die zich bezig houdt met het vervaardigen van plastic-boten. Er zijn reeds vier modellen te krijgen, gemaakt van Polyester en gewapend met glasvezel.

DE CONFERENTIE TE GENEVE

Genève. — De vertegenwoordigers van de Verenigde Staten, de Sovjet-Unie en Groot-Britannië, die thans te Genève beraadslagen over de mogelijkheid, om de proefnemingen met kernwapens te staken, zijn maandagmiddag voor de tweede maal bijeen geweest.

De vertegenwoordigers van de Verenigde Staten en der Sovjet-Unie hebben ontwerp-agenda's ingediend, welke werden besproken. Er werd vandaag weer vergaderd.

Bagdad. — In Irak en de Verenigde Arabische republiek zullen een gemeenschappelijk leerplan invoeren voor lagere en Middelbare scholen, aldus een te Bagdad getekend cultureel akkoord tussen beide landen.

REDE van het Statenlid Ph. Römer

naar aanleiding van de openbare behandeling in de Staten van een ontwerp landsverordening tot vaststelling van minimum tarieven voor loodsgelden

Mijnheer de Voorzitter

Als inwoners van de Nederlandse Antillen, dan wel bewoners van een eilanden complex in de Caraibische Zee, verdienen maritieme aangelegenheden onze grote aandacht. Het onderhavig ontwerp raakt onze zeewegen, met name: het vaststellen door de centrale overheid van minimum-tarieven voor loodsgelden om te voorkomen, dat tussen de eilandgebieden Aruba en Curaçao, een tarieven-oorlog gevoerd zal worden, een strijd om concurerende havens en havenexploitatie ten nadele van beide eilanden en van de Nederlandse Antillen.

Op het eerste gezicht zou men zeggen dat de minimum-tarieven voor loodsgelden slechts strekken om het gevaar te bezweren van wederkerige dodelijke concurrentie door dumping van loodsgelden. Doch, dit is slechts de oppervlakte, M.d.V. straks zult u zien, dat beneden deze oppervlakte, veel meer aan een en ander vastzit.

Ofschoon ik meestal in gezelschap vertoef van FUTURISTEN en PLANNERS, noem hen ook UTOPISTEN, IDEALISTEN, FANTASTEN, of wat u wil, naar aanleiding v.h. onderhavig ontwerp, heb ik, voor deze keer, bij wijze van uitzondering mij begeven in enkele geschiedkundige beschouwingen. Historici, M.d.V., hebben slechts in zoverre mijn belangstelling, wanneer uit hun kronieken, de gebeurtenissen in onderling verband en samenhang beschouwd, gegevens voor verwachtingen in de toekomst, geput kunnen worden. Blijkt het straks, dat ik onvolledig ben geweest, U vergeve het mij! Slechts voorzover ten deze van belang, heb ik uiterst beknopt, de „historical background" willen gebruiken, om een en ander zich duidelijker te laten aftekenen.

De bronnen, die ik kon raadplegen hebben mij, qua gegevens, voor verwachtingen in de toekomst, niet teleurgesteld. Ik hoop, dat wij een en ander kunnen zien, tegen een wijder horizon dan uitsluitend het voortkomen van tarievenstrijd tussen de eilandgebieden Aruba en Curaçao, inzake de loodsgelden.

Welnu, M.d.V., nadat op 1 januari 1807, de toenmalige Kolonie Curaçao door Engeland werd veroverd en op 4 maart 1816 teruggegeven, was de economische toestand hiertelande, allerbelabberdst! Gedurende deze Engelse bezettingstijd hebben de Engelse bezetters onze handel naar hun oud kolonies, vooral naar Kingston, Jamaica geleid, terwijl ook het destijds Deense St. Thomas, eveneens in het bezit van een goede haven, een groot deel van de handel in Caribië tot zich had getrokken. Meerdere takken van handel werden van hier naar Kingston verlegd, als gevolg van drukkende bepalingen, op Curaçao ingevoerd door de Engelse bezetters, in het belang van hun handel te Kingston. Voornamelijk daardoor was de economische toestand in de toenmalige Kolonie Curaçao zeer slecht. Andere oorzaken waren vele en langdurige oorlogen en revoluties; Europese oorlogen, waarin Nederland betrokken was, deden hun invloed voelen in deze gewesten en revoluties in Haïti en Colombia. Na dit alles hebben vele naties rechtstreeks scheepvaart verbindingen met de nieuw opkomende landen in het leven geroepen, hetgeen onze geografische positie als kruispunt van zeeverkeerswegen, destijds tot nadeel heeft gestrekt, totdat de aanleg van het Panamakanaal de kansen wederom veranderde.

Teveren, in de achttiende eeuw beleefde het eiland Curaçao een tijdperk van grote bloei, vooral als stapelplaats van de handel en tijdens de Amerikaanse vrijheidsoorlog van 1775 tot 1783. Nadat de handel van 1816 af voor een groot gedeelte reeds was verlopen en het omstreeks 1826 zo niet langer kon, werd geprobeerd de economie weder op te bouwen op haven en handel. Als overwegingen werden daarbij aangevoerd, dat Curaçao was: „een dorre, voor de landbouw weinig geschikte kolonie, daarentegen uitmuntend gelegen voor de handel..... in het bezit van een ruime en veilige haven, met gelegenheid tot aanbouw en vertimmering van schepen.... (thans zouden wij spreken van scheepswerven, droogdokken en scheepsreparatie-établissementen)... en vele andere eigenschappen door de handel gezocht .... en tenslotte, wat ik zoeven al noemde.... Curaçao was in de achttiende eeuw het middelpunt van de West Indische handel. Nog werd overwogen: „Langdurige oorlogen en een bekrompen handelstelsel hebben ten gevolge gehad dat de handelsbakens zich verplaatst hebben o.a. naar St. Thomas, veel minder gunstig gelegen voor de handel, doch met een vrijhaven. De overwegingen worden vervolgd met: De handel laat zich wel niet dwingen, maar de ondervinding leert, dat hij niet ongevoelig is voor aanlokking. Aan vrijgevige instellingen geeft hij boven alles de voorkeur. Oponthoud en formaliteiten zijn daarentegen verderfelijk voor de handel.

Zo geschiedde het dat bij K.B. van 10 juli 1826, opgenomen in de Curaçaose Courant van 18 november 1826, de haven van Curaçao, ingaande **1 januari 1827** werd open verklaard voor de vaart en handel van alle natiën. Voorzover ter deze van belang, moge ik aanhalen, artikel 2 van gemeld K.B., luidende: „Geene last- of tonnengeld van de schepen zullen gevorderd worden. De vaartuigen blijven alleen onderheving aan **zodanige lasten**, welke voor de veiligheid en het behoud van schip en goederen, zullen nodig geoordeeld worden, daar te stellen." Tot zover de aanhaling. Ik moge toelichten dat

B. PH. ROMER
......zichzelf een poets bakken?......

met evengenoemde lasten bedoeld werden: „haven- en kaaigelden voor de onkosten van de politie der haven, doch niet het veiligheidsrecht, later genoemd beveiligingsrechts, het eigenlijke geld voor inloodsen. Wat wegvielen waren de last- of tonnengelden, (een belasting naar de inhoud), de haven- en placcaatgelden en alle legessen op in-, en uitklaringen, lossen en laden!

Wat heeft dit nu allemaal met minimum tarieven van loodsgelden te maken, zou men ongeduldig vragen, Welnu, geduld en u zult het horen.

In de aanvang van mijn betoog zeide ik reeds, dat ik hoopte dat wij een en ander tegen een wijder horizon mochten zien, dan louter het voorkomen van een tarieven-oorlog tussen Aruba en Curaçao, inzake loodsgelden. Nu is de geschiedenis van de loodsgelden uiterst verward en zeer ingewikkeld. Uit de talrijke wijzigingen, verhogingen en verminderingen van tarieven, wijzigingen van benamingen, afschaffingen en weder invoering van loodsgelden, blijkt wel, dat men eigenlijk nimmer raad heeft geweten met deze zaak. Om uit deze warwinkel van wijzigingen, verhogingen, verminderingen, afschaffingen, weder invoering, wegwijs te worden, moeten wij de moeite willen nemen om een en ander in hun afhankelijkheid van het gehele belastingbestel te zien, voor zoveel nodig, het belasting-bestel tegen de achtergrond van de economische toestanden en deze economische toestanden weer in hun afhankelijkheid van het wereldgebeuren...

Ik heb wel eens van iemand gehoord: „If we want to understand Plato on Philosophy, we must be willing to listen to Plato on Numerology, and for the sake of Colleridge on Shakespeare, we must endure Colleridge on the Earl of Cork, (he might as well have been an Earl of Botlle, for augt I knek of him)". Naar aanleiding van dit citaat uit de „Bibliografia Literaria" zou ik willen zeggen: „If you want to hear me on the Duke of Cork, you must also endure me on the Earl of Bottle!" (Vrij vertaald: wil men iets weten van de Hertog van Kurk, dan moet men ook bereid zijn over de Graaf van Fles wat aan te horen). Ik kan er niets aan doen. M. d. V., de omstandigheden in het verleden hebben het zo gewild en bepaald; naar ik voorzie zal deze interdepentie ook in de toekomst blijven bestaan!

Het oudste wat ik vond was, dat reeds in 1818 op het eiland Curaçao loodsgelden bestonden... naar reden van 0,4 Pesos per ton voor alle schepen boven 50 ton. In de Curaçaose Courant van 8 augustus 1818 staat een Koninklijk Besluit van 20 mei 1818, waarbij wijziging werd gebracht in het toenmalige belastingstelsel, o.m. ook in de tonnen- of lastgelden, de waaggelden, haven- en placcaatgelden.

Toen ingaande 1 januari 1827 Curaçao vrijhaven werd en alleen het veiligheidsrecht werd gehandhaafd, werd dit recht geheven naar een tarief aanvangende met ƒ 10.— voor schepen van 10 tonnen en kleiner, tot ƒ 150.— voor die groter dan 150 tonnen. Het was in de tijd van de zeilvaart. Schepen uit Nederland waren vrij. In de Curaçaose Courant van 18 november 1826 staat de betreffende ordonnantie van de Gouverneur van 16 november 1826.

Ingaande 1 maart 1828 kwam een nieuwe regeling van het belastingstelsel, en wel van de hand van de Commissaris-Generaal) voor de Nederlands West-Indische bezittingen de heer Johs. van den Bosch. Interessant is dat destijds „het loods-, haven- en veiligheidsrecht, naar reden van ƒ 1.— per scheepston voor een geheel jaar" geheven werd ten behoeve van het algemeen bestuur, terwijl „het tonnengeld der vaartuigen aan ingezetenen behorende, geheven werd, ten behoeve van het plaatselijk bestuur. Het is hier niet de plaats om in te gaan op hetgeen „algemeen bestuur" en „plaatselijk bestuur" in dit verband wil zeggen.

Alle moeite bleek tevergeefs; Hoewel de Commissaris-Generaal van den Bosch belangrijke bezuinigingen in de bestuursuitgaven heeft gebracht en sommige ongewenste belastingen door betere heeft vervangen, toch is de slotsom ten aanzien der financiële reorganisatie een misrekening geweest. De verwachting dat Curaçao weder een stapelplaats van de handel zou worden zoals in de 18de eeuw tussen 1775-1783, is niet verwezenlijkt. Doch het copiëren van St. Thomas kon ook niet helpen. Immers ook op St. Thomas is het tijdperk van bloei niet van lange duur geweest. De oorzaak is geweest de verbeteringen in het wereldverkeer het in het leven roepen van directe scheepvaartverbindingen tussen Europa en de Amerikaanse staten. U ziet, M.d.V., wij ontkomen nimmer aan de invloed van het wereldgebeuren.

Het zou te ver voeren aldus de geschiedenis van Licht- en Bakengeld, van Haven- en Veiligheidsrecht, van Ankergeld op Aruba in dit bestek en detail te bespreken. Ik moge dat uitstellen tot een andere gelegenheid.

Ik moge volstaan met enkele frappante punten te noemen.

In 1849, Publicatie Blad van 26 maart no. 286 is men het veiligheidsrecht, beveiligingsrecht gaan noemen. Artikel 27 juncto artikel 30 bepaalde dat het loodsgeld geheel ten voordele van de loods komt, terwijl voorheen 2/3 voor het personeel van het loodswezen was. Het Tonnengeld voor Curaçaose schepen verviel in dat jaar. De tarieven voor loodsgelden voor koopvaardijschepen werd verminderd, doch zeer gering, iets van ƒ 0,75 tot ƒ 0,65 per schip De haven- en veiligheidsrechten werden bepaald op de helft van de bedragen van 1828. Het vuur en bakengeld, ingesteld bij verordening van 23 augustus 1838 werd in 1848 afgeschaft.

Op 1 januari 1853 werd bij verordening van 28 oktober 1852, vuur- en bakengeld weder ingevoerd, en wel voor schepen in de kolonie thuisbehorende ƒ 0,40 per ton 's jaars, en andere schepen ƒ 0,10 per ton en per reis, kleine vaartuigen waren vrij.

De motivering van de wederinvoering was: „tot dekking van de kosten van een nieuwe vuurtoren en de behoefte aan meer inkomsten". In verband met een nieuwe wijze van scheepsmeting werden de verordeningen van 1852 omtrent het vuur- en bakengeld evenals die van 1849 betreffende haven- en veiligheidsrecht en het loodsgeld, gewijzigd.

In 1874 ging niettegenstaande toenemend scheepvaartverkeer de handel achteruit door onlusten in Venezuela en vele faillisementen daartelande, waarbij in 1875 nog kwam de sluiting der Venezuelaanse havens van Maracaibo en Vela de Coro tot mei 1878 en na de wederopenstelling leefde de handel terstond weer op.

Na de invoering van het additionele invoerrecht in Venezuela in 1882 heeft de handel met korte perioden van ups and downs tot omstreeks de opening van het Panamakanaal niet weer het vroegere cijfer van omzet kunnen bereiken. In 1898 kwam daarbij nog de Spaans-Amerikaanse oorlog en in 1899 waren de revoluties in Venezuela en Colombia en de lage koffieprijzen van nadelige invloed op het handelsverkeer. In 1900 kwam er een gunstige wending, toen in Venezuela een tijdperk van rust was ingetreden en de koffieprijzen stegen. In Colombia duurde de revolutie evenwel voort. In 1901 brak echter in Venezuela wederom revolutie uit en tevens maakte de stijging der koffieprijzen spoedig weer plaats voor een daling. Gedurende de blokkade der Venezolaanse havens in 1902 stond de handel tijdelijk zelfs geheel stil, behalve de handel in steenkolen, de „bunkerbusiness", die, in 1901 reeds zeer levendig, in 1902 tengevolge van de blokkade een ongekende vlucht nam. Overigens was het bezoek van een groot aantal oorlogsschepen in de aanvang van 1903 van merkbare invloed op de omzet. Na het eindigen der revoluties in Venezuela en Colombia en de opheffing der blokkade in 1903 verbeterde de algemene toestand van de handel weer enigszins.

Zo bleven we zeilen en zeilen tot omstreeks 1916. De ups and downs van de jongste 40 jaar hoop ik t.z.t. nader te analyzeren.

Wat nu de aan de orde zijnde **minimum-tarieven** zelf betreft, M.d.V.; ik heb geprobeerd de rechtvaardiging en de verantwoordiging van de bestaande en van de in het onderhavige ontwerp voorgestelde tarieven terug te vinden in Publicaties van het Bureau voor de Statistiek van de Dienst Economische Zaken en Welvaartszorg.

In de maandelijkse „Statistische Mededelingen, vond ik enige grafieken t.w. een grafiek van het aantal binnengeloodste tankers, een grafiek van de tonnage daarvan, alsmede een grafiek van de tannoge der binnengeloodste stoom- en motorschepen, exclusief tankers; een grafiek van het aantal binnengeloodste stoom- en motorschepen vond ik niet; terwijl ik onder letter N., Verkeer en Vervoer, enige cijfers vond over de binnengeloodste schepen op Curaçao en Aruba, elk verdeeld in tankers, overige stoom- en motorschepen en zeilschepen, beide eerstgenoemde naar hun tonnages en de totale aantallen.

Een statistiek van de scheepsbeweging, ingericht volgens de geldende tarifiering der loodsgelden, kon ik in géén der Publicaties van het Bureau voor de Statistiek vinden. Zonder cijfers kan men de huidige tarifiering of een wijziging daarvan niet rechtvaardigen, noch beoordelen.

In het voorgestelde minimum-tarief vind ik de navolgende differentiatie:

1ste: ex artikel 2 van het ontwerp, HET VOLLE TARIEF voor alle schepen, behoudens de uitzonderingen, die ik meteen zal noemen, namelijk:

2de: ex artikel 3 van het ontwerp, DE HELFT van het volle tarief voor schepen, welke Curaçao of Aruba aandoen uitsluitend of hoofdzakelijk om ruwe olie of olieproducten gestort in te voeren, en

3de: ex artikel 4 van het ontwerp, EEN VIERDE van het volle tarief voor het in- en uitloodsen van bunkerende schepen en toeristenschepen.

De tarieven voor verhalen, binnen een haven of van de ene haven naar een andere op hetzelfde eiland kunnen buiten beschouwing blijven.

In de statistisehe gegevens kon ik deze differentiatie nergens terug vinden. Derhalve, M.d.V., is het niet mogelijk de rechtvaardiging van de tarifiering noch van de voorgestelde wijzigingen te beoordelen. We lopen NU in het duister en blijkbaar willen wij nog een verdere sprong in het duister doen.

Gaarne vernam ik van de Minister **hoeveel schepen**, met welke totale inhoud, in dit jaar tot 1 oktober j.l. het **volle tarief** betaalden.

Voorts, vernam ik gaarne, hoeveel schepen, met welke totale inhoud, **de helft** van dit tarief betaalden, en hoeveel schepen, met welke totale inhoud, **een derde** van dit tarief betaalden. Er staat in het ontwerp een vierde, maar in de praktijk is bij Afkondigings Blad 1958, nr 27 dit tarief voor bunkerende schepen verhoogd tot een derde.

Teneinde de rechtvaardiging van de redukties van een half en tweé/derde te kunnen beoordelen, moeten wij de gevraagde cijfers weten.

In de Statistische Mededelingen vind ik voorts een grafiekje van de uitvoer van aardolieprodukten, voor minerale olie, smeermiddelen e.d. en onder letter M. Buitenlandse Handel, een en ander in jaar- en maandtotalen vermeld.

Ik zou gaarne van de minister vernemen of in evenbedoelde cijfers ook de hoeveelheden geleverde bunkeroliën zijn betrokken.

Want, M.d.V., uit al het fraaie statistisch materiaal, opgenomen in de Publikaties van het Bureau voor de Statistiek, kan ik in het geheel niets vinden over de hoeveelheden bunkeroliën, welke op Curaçao en Aruba worden ingenomen door hoeveel schepen, van welke tonnage! Voor de verdere beoordeling van de rechtvaardiging van de reduktie van twee/derde op de loodsgelden voor bunkerschepen en toeristenschepen moeten wij weten hoeveel bunkerschepen en hoeveel toeristenschepen Curaçao en Aruba elk afzonderlijk berekend, aandeden en hoeveel bunkers deze schepen dan wel namen en wat hun totale tonnages waren.

Er zijn echter ook schepen, die het volle tarief betalen uit hoofde van andere aktiviteiten dan alleen bunkeren en/of toeristenvaart, en die toch ook bunkeren. Wij moeten ook weten, welke kwantiteiten bunkeroliën deze laatstgenoemde schepen dit jaar tot op heden hebben ingenomen, teneinde te kunnen beoordelen of de grens van twee ton lading en/of vijf passagiers, in artikel 1, onder letter „e" van het ontwerp wel juist getrokken is voor de klassifikatie van „bunkerschip" of „niet-bunkerschip", voor „toeristenschip" dan wel „niet-toeristenschip".

Indien in genoemde statistische cijfers onder letter M. Buitenlandse Handel, Minerale Olie, smeermiddelen e.d. de bunkeroliën wel zijn begrepen, moet de minister in staat zijn mijn vragen naar de hoeveelheden bunkeroliën prompt te beantwoorden.

Doch, als in genoemde statistische cijfers onder letter M. Buitenlandse Handel, minerale olie, smeermiddelen e.d. de bunkeroliën niet zijn begrepen, dan zou de minister mijn vragen misschien niet kunnen beantwoorden. Maar waarom zijn dan de bunkeroliën niet in die cijfers begrepen?

Is het juist, dat voor olie-ladingen de gebruikelijke formulieren voor uitvoer bij de Douane moeten worden ingediend, doch dat zulks voor bunkers niet het geval is? Indien dit juist is, dan zou zelfs de Douane niet weten, hoeveel bunkerolie het land verlaat en dat lijkt mij toch erg merkwaardig!

Als wij een grote reduktie, zoals van 2/3 der loodsgelden moeten toestaan op bunkerzaken, mogen wij dan toch ook wel weten hoe groot die bunkerzaken zijn. En dan wilde ik de hoeveelheden bunkerolie vermeld zien, gesplitst in fuel-oil, dieseloil, gas-oil en gemengde oliën. En behalve dat, zou ik willen weten voor wat Curaçao betreft, welke kwantiteiten werden geleverd op Caracasbaai, op Bullenbaai en op de terreinen der C.P.I.M. aan het Schottegat.

Teneinde eventuele differentiatie tussen Curaçao en Aruba te kunnen beoordelen en doorgaande op bunkers, M.d.V., is het juist, dat een schip in de Paardenbaai van Aruba, uit een lichter kan bunkeren, zonder extra kosten boven de geldende bunkerprijs te moeten betalen? En is dit zo, omdat er geen vaste bunkerinstallaties aan wal zijn in de haven van Oranjestad? Dit alles, terwijl, indien ditzelfde schip in de nieuwe haven in het Schottegat, uit een lichter zou willen bunkeren het daar tien dollarcent per barrel d.i. zeventig dollarcent per ton, boven de geldende bunkerprijs moet betalen!

Dit zou diskriminatie tegen de nieuwe haven op Curaçao betekenen Is het anders de bedoeling bunkers aan de nieuwe haven op Curaçao onmogelijk te maken? Wat, of wie steekt hierachter? Wie heeft er eigenlijk belang bij, dat 15.000.000,— belastingguldens der bevolking van de Nederlandse Antillen, daarginds op Zeelandia in het Schottegat, worden gesteriliseerd?

Terwijl toch de toename der scheepstonnages duidelijk de St Annabaai hoe langer hoe minder geschikt maken om als haven te blijven dienen! Moeten wij steeds maar doorgaan met redukties geven, terwijl ons dergelijke dingen worden aangedaan? Is dit dan de tegenprestatie voor de vele jaren van grote redukties, die wij zo royaal gegeven hebben?

We kunnen zeggen, dat de loodsgelden van Curaçao en Aruba in vergelijking met de naburige havens niet goedkoop zijn. Maar wij mogen ook met enige trots verwijzen naar wat men hier op dit gebied voor zijn geld krijgt. Geen rederij, die de veiligheid harer schepen lief heeft, zal bezwaar maken tegen het volle tarief van onze loodsgelden, gezien hetgeen zij ervoor krijgen.

Deze dienst in perfektie te handhaven is van het grootste belang voor het aantrekken van schepen naar deze twee eilanden en gelukkig kunnen wij tot op heden gerust zijn, dat deze dienst in handen is van zeer bekwame lieden!

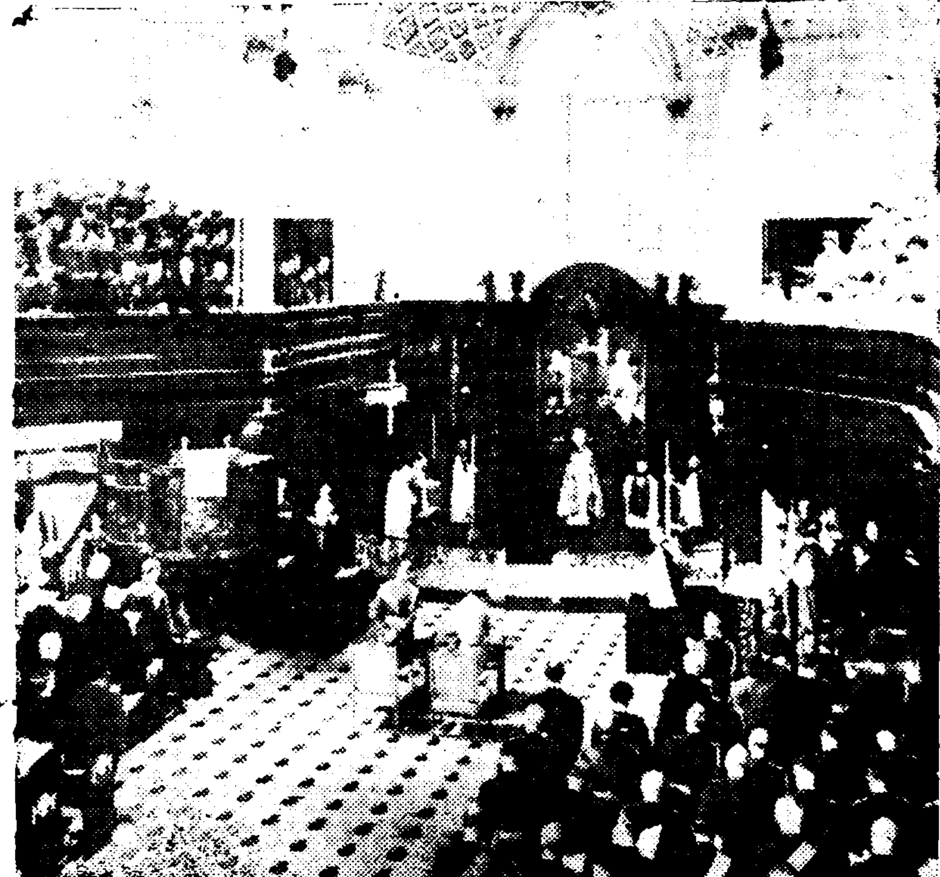
De rechtvaardiging voor de redukties op onze loodsgelden moet zonneklaar blijken, en zolang de Staten geen gegevens, zoals ik eerder heb gevraagd, ontvangen, respektievelijk de omvang der zaken niet mogen weten, zolang zijn zij niet in staat de eventuele rechtvaardiging der redukties te bevestigen en moeten wij dus aannemen dat deze redukties misschien niet gerechtvaardigd zijn.

Op grond van het voor handen zijnde uiterst povere materiaal en naar aanleiding van de voor handen liggende presumpties zou men wellicht de konklusie willen trekken dat geen bunkerschip deze havens aanloopt uitsluitend terwille van de reduktie op de loodsgelden en geen toeristenschip om deze zelfde reden naar onze havens wordt getrokken doch dat bunkerschepen en toeristenschepen — welke toeristenschepen ten deze niets anders dan bunkerschepen zijn — uitsluitend naar deze havens werden getrokken, op grond van de relatief voordelige prijs der bunkeroliën, hiertelande en waarschijnlijk ook goede service

Ik had gaarne medegewerkt M.d.V. aan het tot stand komen van een **verantwoord** en **gerechtvaardigd** minimum tarief van loodsgelden, doch, door het ontbreken van de nodige cijfers en gegevens is dit niet mogelijk!

Ik moge besluiten met de aanhaling: **There are awful tricks mankind plays upon itself!**

De mensheid is gewoon ontzaggelijke grappen tegen zichzelf uit te halen! Ik geloof, M.d.V., dat wij in dit geval met een dergelijke grap bezig zijn.

De gehele Engelse Koninklijke Familie was aanwezig bij de inwijding van de gerestaureerde kapel van de RAF. Door de vele giften uit verschillende landen is men in staat geweest de zwaar beschadigde kapel weer in zijn oorspronkelijke staat te herstellen. De Nederlandse luchtmacht schonk het altaar voor deze kapel. In het midden op de foto Koningin Elisabeth en Prins Philip.

De vrijspraak van de bisschop van PRATO

De bisschop van Prató, mgr. Fiordelli, is zoals bekend door het Hof van Appèl in Florence vrijgesproken van de aanklacht, dat hij volgens de Italiaanse wet een misdaad zou hebben gepleegd, toen hij publiekelijk een katholiek gedoopt paar, dat slechts voor de wet was getrouwd, brandmerkte als „in concubinaat en zonde levende". In de overweging van het Hof wordt alleen gezegd, dat mgr. Fiordelli en de met hem aangeklaagde pastoor Danilo Ajazzi niet kunnen worden gestraft, omdat hun optreden niet in strijd is met de Italiaanse wet.

Een van de vijf leden van het Hof verklaarde echter later, dat het Hof meer waarde had gehecht aan de argumenten van de verdediging dan aan die van de openbare aanklager, die namelijk ook op verschillende gronden vrijspraak had gerequireerd. De aanklager, Giovanni Ponturo, had betoogd, dat de gewraakte zin van mgr. Fiordelli inderdaad schadelijk was voor de reputatie van het betrokken echtpaar, maar dat de bisschop moest worden vrijgesproken, omdat er niet sprake was van een kwaadaardige opzet zijnertijds.

De theorie van de verdediging, die dus volgens de verklaring van de rechter door het Hof is aanvaard, was, dat mgr. Firdelli volledig binnen de bevoegdheden der kerkelijke autoriteiten is gebleven, die bij het Concordaat van 1929 zijn erkend en dat het Hof niet competent is om de mérites van het optreden van de bisschop op beoordelen.

Aantal verkeersongevallen over de maand oktober

Willemstad. — Opgave verkeersongevallen Curaçao over de maand oktober 1958.

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 0 (2); niet dodelijk 30 (22).

Aantal ongevallen met alleen materiële schade: 176 (185).

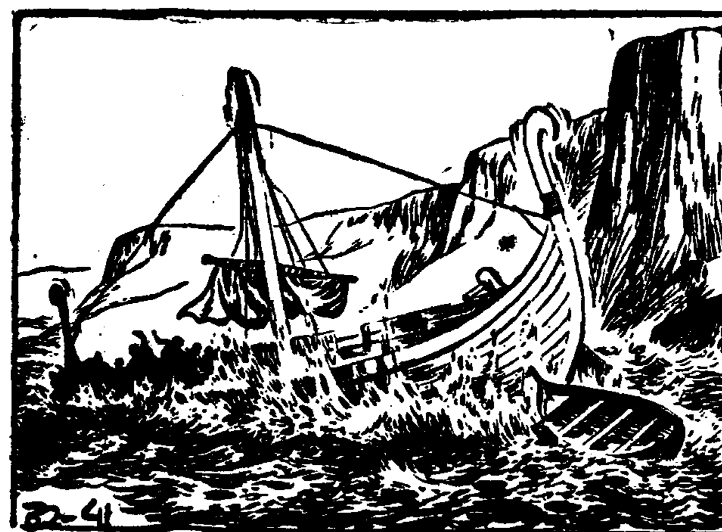
Totaal aantal verkeersongevallen: 206 (209).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 0 (4); zwaar gewonden ; (10); licht gewonden 36 (26). Totaal bedrag der geschatte **direkte** materiële schade ƒ 82.135,— (ƒ 62.210,—).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

Taipeh. — Het Amerikaanse leger zal aan de Chinese Nationalisten in de komende maanden acht reusachtige amfibische voertuigen leveren voor de bevoorrading van de eilanden voor de kust. De voertuigen kosten een miljoen dollar per stuk.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

32—41 Onder het uiten van deze dreigende woorden komt Olaf met getrokken zwaard op de vier mannen af. Het volgende ogenblik klinkt er echter een hevig gedreun en gekraak; een schok doortrilt het schip over de hele lengte en alle opvarende rollen door elkaar over het dek. Dadelijk begrijpt Eric de oorzaak, de stuurloze Drakar is op een klip onder water gelopen. Snel springt hij op de been en ziet, dat ook Olaf weer overeind komt. Voor de man echter kans ziet, zijn wapens te gebruiken, klinkt er een enorm gebrul vanaf de landzijde. Svein Langtand en zijn krijgers zijn in aantocht. Wadend door het water komen zij de Noorman te hulp! In een seconde heeft Eric zijn kans berekend en wijzend op Svein en zijn mannen zegt hij tot Olaf: „Je kunt me doden, maar mijn mannen daar zullen dan toch met je afrekenen." Intussen hebben de Ondur-mannen hun Wapens reeds neergegooid. Bijgelovig als de meesten van hen zijn zien ze een vingerwijzing ten gunste van de Noorman in het stranden van het schip juist op het kritieke moment. Snel trekken ze zich op het achterdek terug. Olaf ziet dit alles roerloos aan. Verdwaasd kijkt hij om zich heen. Dan roept hij: „Mij zul je niet krijgen, Noorman!" Voor iemand begrijpt wat hij van plan is, springt hij aan de zeezijde pardoes overboord.

INDIË is rijk aan forten

Keizer Akbars „stad van de overwinning nu schoon maar verlaten oord

Een poort te Fatehpoer Sikri, die gebouwd werd ter herinnering aan een van Akbars veldtochten.

(Van een bijzondere medewerker)

Ruim honderdvijftig kilometer ten zuid-oosten van New Delhi en bijna veertig kilometer ten westen van Agra vindt men de resten van een stad, waar meer dan drieëneenhalve eeuw geleden, gedurende korte tijd, de zetel gevestigd was van het rijk der Moeghoels, de Mohammedaanse dynastie die in de 16e en 17e eeuw Noord-Indië bestuurde. De muren van die stad zijn nog in vrij goede staat en het fort dat het keizerlijk paleis bevatte is zelfs practisch ongeschonden bewaard gebleven. De legendarische Indische keizer, Akbar, maakte in 1571 van Fatehpoer Sikri de hoofdstad van zijn imperium, op aanbeveling van een oude wijze man, die door de vorst om advies gevraagd was. Fatehpoer Sikri is op het ogenblik een van de voornaamste toeristische attracties van het aan monumenten uit de tijd van de Moeghoels zo rijke Indië. Vele buitenlandse gasten van de Indische regering worden, na een bezoek aan de Taatsj Mahal en het Rode Fort in Agra, naar de bouwwerken gebracht die herinneren aan een van de meest roemruchte hoofdstukken van de Indische geschiedenis. Reeds uit de verte ziet men de tien meter hoge stadsmuren, die gebouwd werden van rode zandsteen, gewonnen uit nabijgelegen groeven, oprijzen uit het vlakke land, en dichterbij gekomen wordt men getroffen door de indrukwekkende schoonheid van de voornaamste poort van het fort, die opgetrokken werd ter herinnering aan een van Akbars militaire campagnes.

Het fort zelf, dat de keizer bescherming moest bieden tegen vijandelijke overvallen die voortdurend dreigden, is een schitterend voorbeeld van 16e eeuwse Indische architectuur. Het vertoont veel overeenkomst met de burchten in Delhi en Agra, die ongeveer in de zelfde periode zijn ontstaan. In heel Indië vindt men nog honderden van deze bolwerken. Men treft ze vooral aan in de landstreek Raadsjpoetana en op de hoogvlakte die Noord- en Zuid-Indië scheidt, de Dekkaan. De meeste van deze forten zijn verscheidene honderden jaren in gebruik gebleven en zij verloren pas hun praktische waarde met de komst van de Britse troepen die over wapens beschikten waartegen de muren van de oude burchten niet bestand bleken.

Over het ontstaan van Fatehpoer Sikri is een verhaal bewaard gebleven, dat werd opgetekend door Akbars zoon, keizer Jahangir. „Mijn hooggvereerde vader", zo schrijft Jahangir in zijn memoires, „die het dorp Sikri, mijn geboorteplaats, als een door het lot gezegende plek beschouwde, vestigde hier zijn hoofdstad, en in de loop van veertien of vijftien jaar werden de heuvels en woeste vlakten, waar talloze roofdieren rondzwierven, herschapen in een schitterende stad met fraaie tuinen, elegante gebouwen en paviljoens en andere attracties van grote schoonheid. Na de verovering van Goedsjarat kreeg het dorp de naam Fatehpoer: de stad van de overwinning".

Fatehpoer Sikri is overigens maar gedurende vijftien jaar de hoofdstad van het Moeghoel-rijk gebleven. In 1586 zag Akbar zich, door opstanden in het tegenwoordige Pakistan, gedwongen zijn hof naar Lahore te verplaatsen, en hij is nooit meer naar zijn „door het lot gezegende plek" bij Agra teruggekeerd. Het feit dat het drinkwater in Fatehpoer Sikri vaak nauwelijks voor consumptie geschikt bleek, schijnt overigens bijgedragen te hebben tot het keizerlijk besluit het fort niet meer in bezit te nemen. De stad zelf werd overigens ook spoedig door de inwoners verlaten, en alleen in het midden van de 19e eeuw zijn er nog enige tijd Britse troepen gelegerd geweest, die echter al spoedig heen gingen om een gezonder oord te zoeken.

Over Fatehpoer Sikri en over talrijke andere historische Indische forten is onlangs een boek *) gepubliceerd door een Britse deskundige op het gebied van oude militaire architectuur: Sidney Toy. De auteur, die reeds gezaghebbende werken schreef over de geschiedenis van de burcht in het algemeen en over „De kastelen van Groot-Brittannië" heeft onlangs een studiereis gemaakt door Indië, omdat er nog nooit een goed samenvattend werk was verschenen over de Indische forten. Zijn boek, dat getuigt van een zeer grondig onderzoek, heeft hij verlucht met een groot aantal zelf gemaakte schetsen en foto's, en van de structuur van de geobserveerde bouwwerken worden minutieuze beschrijvingen gegeven. Voor de leek op het gebied van de architectuur zijn de technische uitweidingen van de schrijver niet altijd interessant, maar overigens worden ons zoveel aardige dingen verteld over de burchten van het oude Indië en hun bewoners, dat iedereen met belangstelling voor dit onderwerp zijn plezier kan beleven aan het gedegen werk.

Van het beroemde Rode Fort in de oude stad Delhi weet Sidney Toy ons te vertellen, dat het gebouwd werd in de eerste helft van de 17e eeuw. Zoals de naam reeds aanduidt, werd het (evenals Fatehpoer Sikri) opgetrokken uit rode zandsteen. Het is een kolossaal rechthoekig gebouwencomplex, omringd met muren die op sommige plaatsen meer dan dertig meter hoog zijn. Binnen die muren bevinden zich een moskee en een paleis, en het is vooral dit laatstgenoemde bouwwerk, dat tot op de dag van vandaag nog herinnert aan de onbeschrijfelijke pracht en praal waarmee de Moeghoelkeizers zich plachten te omringen. De Zaal voor Particuliere Audiënties bijvoorbeeld is geheel gebouwd van prachtig wit marmer en in de reeksen zuilen die de ruimte doorsnijden vindt men hier en daar nog zeer fraaie mozaïeken, vervaardigd van half-edelstenen, met gestyleerde voorstellingen van bloemen en planten. (Aan de restauratie van de beschadigde mozaïeken wordt op het ogenblik druk gearbeid).

De belangrijkste ruimte van het paleis was vroeger de Grote Ontvangstzaal, omdat hier de wereldvermaarde Pauwentroon stond, waarvan in de 17e eeuw een indrukwekkende beschrijving is gegeven door een Britse juwelier, die door de keizer ontboden was. Volgens dit verhaal waren de vier poten van de troon bekleed met goud, dat ingelegd was met diamanten, robijnen en smaragd. Rondom de troon hingen een scepter, een schild, een boog en een bundel pijlen. Het baldakijn van de troon was rijk versierd met diamanten en paarlen, en op dit baldakijn stond een gouden pauw met uitgespreide veren, die met edelstenen waren getooid. Op een der zijkanten van de zetel was tenslotte een kolossale diamant bevestigd, en naar alle waarschijnlijkheid was dit de beroemde Koh-i-noor, die nu deel uitmaakt van de Britse kroonjuwelen welke men in de Londense Tower kan bewonderen.

Nog leest men in deze zaal op een der muren een Perzisch vers van de volgende inhoud:
„Als er een paradijs bestaat op aarde, dan is het hier, dan is het hier, dan is het hier".

De Pauwentroon werd in het midden van de 18e eeuw door de toenmalige Sjah van Perzië naar Teheran gebracht, en in een museum aldaar kan men nu nog gedeelten van dit kunstwerk bewonderen.

Behalve over Fatepoer Sikri en het Rode Fort te Delhi kan men in het boek van Sidney Toy nog uitvoerige beschouwingen lezen over niet minder dan 21 andere oude Indische forten, die alle een rol gespeeld hebben in de Indische geschiedenis, en vooral aan de Moeghoel-architectuur wordt grote aandacht besteed.

*) „The Strongholds of India" by Sidney Toy. William Heinemann Ltd, London.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3361 Heer Bommel keek geschrokken naar de donkere gestalte die hij in de schaduwen zag bewegen.

„Het lijkt neef Heul wel!" prevelde hij. „Wat zou die daar doen? Het is jammer, dat hij het huis al gezien heeft, want nu is het geen verrassing meer. Ik zal hem stilletjes na gaan, want misschien is hij verlegen. Ach, ja, zoveel goedheid zullen de arme kinderen niet verwacht hebben — ze weten natuurlijk niet hoe ze moeten bedanken!"

Vervuld van deze en dergelijke gedachten sloop heer Olie achter Heul aan — en zo geraakte hij achter het huis waar nog enkele oude bomen stonden. Daar zaten Hoep en Livia bij een klein toestelletje dat gebruikt wordt om dynamiet tot ontploffing te brengen..

„Is alles klaar" vroeg Hoep.

„Alles", zei Heul „De lading ligt in de kelder — en neef Olie staat zijn huis te bewonderen, de schurk!"

„Fijn!" riep nicht Livia vals, dan zullen we hem iets te bewonderen geven! Vooruit Hoep! Laat de zaak ontploffen!"

Neef Hoep stak de hand uit om te gehoorzamen doch nu snelde heer Olie met een kreet nader.

„Niet doen!" riep hij: „Niet laten ontploffen! Dit is allemaal voor jullie! Het is een boerderij, die ik voor jullie heb laten bouwen!"

„AUSTIN" gaat overstag

A 40 met door „Europeaan" Pinin Farina ontworpen continentale lijn

Austin A 40, eerste model van een nieuwe serie.

(Van een medewerker in Nederland)

De op til zijnde wijzigingen in de Europese economie — men denke aan de Euromarkt en de Vrijhandelszone — laten ook de Britse automobielindustrie niet onberoerd. Zij hebben die concerns gedwongen zich ernstig op de toekomst te gaan beraden en de exponent van de nieuwe politiek van één dezer industrieën wordt thans gepresenteerd: de Austin A 40. De wagen is vandaag gepresenteerd en niemand zal er een „Engelse" wagen in herkennen. Het BMC-concern heeft duidelijk de continentale smaak willen raken. Vandaar ook, dat men bij het ontwerpen van de nieuwe Austin een beroep heeft gedaan op, zoals de Engelsen dat zeggen, een „Europeaan"; een befaamde Europeaan overigens: Pinin Farina. Men mag dan ook wel zeggen, dat deze nieuwe Austin A 40 de voorloper is van het overstag gaan van vele Engelse fabrikanten, althans voor een deel van hun produkten. Austin zal het niet bij dit ene model laten. De fabriek komt in elk geval nog met één kleiner model en misschien zelfs twee en voorts zeker ook met één en waarschijnlijk meer grotere modellen. De eerste grotere uitvoering, qua uiterlijk gelijkend op de A 40 is reeds op de proefbanen van de BMC gesignaleerd.

Toen wij dezer dagen de nieuwe A 40 voor het eerst zagen, waren de indrukken zeer gemengd. De wagen heeft namelijk een tweeslachtig uiterlijk. Het voorfront toont een sierlijk gebogen lijn, welke lijn echter abrupt eindigt bij het achterstuk. Wat bleek? Farina heeft het dak laten doorlopen over de kofferruimte en hij bereikte daar bijzonder veel mee. De bagageruimte is namelijk aanzienlijk vergroot, het aanzien van de wagen is veel ruimer, de ruiten konden royaal gehouden worden, hetgeen ook voor de bestuurder grote voordelen heeft en bovendien appelleert de wagen aan de idee stationcar. Trouwens, met een simpele handbeweging is de A 40 ook zodanig om te vormen, dat men het comfort van een stationcar verkrijgt.

Is Austin dus wat het uiterlijk betreft geheel van de conventionele paden afgeweken, „inwendig" heeft men zich niet aan experimenten gewaagd. De krachtbron is een nieuwe uitvoering van de 950 cc BMC-motor, een viercilinder, watergekoelde 948 cc kopklepper met een maximaal vermogen van 38,5 pk. — een sterke motor met een voortreffelijk acceleratievermogen, zo konden wij bij een proefrit constateren. De wagen heeft vier versnellingen vooruit, kan een hoogste snelheid van circa 110 km/u bereiken en als benzinegebruik wordt opgegeven 1 op 17.

De wagen heeft, zo konden wij vaststellen, een bijzonder vaste wegligging, ook bij hoge snelheden en is bijzonder licht te besturen.

Voorzitter SCHRODER van K.N.V.B.

Nederlands ELFTAL nog lang niet bij topklasse

Werkelijke indringende kwesties zijn niet aan de orde geweest op de jaarlijkse algemene vergadering van de KNVB. Het is duidelijk te merken, dat in de twee secties, die van de semi-profs en die van de amateurs, een wat de onderlinge verhouding betreft. En het ziet er naar uit, dat die rust er toe leidt, dat de vertegenwoordigers van de beide groepen wat minder scherp tegenover elkaar komen te staan, al moet ook worden vastgesteld, dat de amateurs toch nog wel beducht zijn voor de zuigkracht van het betaalde voetbal.

Dat die beduchtheid van de amateurs niet helemaal ongegrond is, kon ook worden opgemaakt uit het openingswoord van de voorzitter van de KNVB, de heer A. Schröder, die opmerkte, dat de betere spelkwaliteit en de grotere spanning in de competities hebben bijgedragen tot een groeiende belangstelling voor de wedstrijden van het betaalde voetbal en heeft geleid tot een dalende interesse voor de verrichtingen van de amateurs.

De heer Schröder vond overigens de spelkwaliteit in het betaalde voetbal nu ook weer niet dusdanig goed, dat hij het Nederlands elftal een hoge plaats op de Europese ranglijst kon geven.

„Er zal nog heel wat geleerd moeten worden voor we ons met een gerust hart kunnen meten met Europa's sterkste voetbalteams".

De heer Schröder betreurde het, dat in sommige wedstrijden van vertegenwoordigende elftallen door enkele spelers onsportief is opgetreden. Die incidenten werpen een blaam op het Nederlandse voetbal en daarom zal de spelers het besef bijgebracht moeten worden, dat er tucht moet heersen, aldus de bondsvoorzitter.

Het bondsbestuur had op de vergadering een prettige taak. Het kon een bedrag van ruim ƒ 188.000,— aandragen, dat het vorig jaar „verdiend" was en nu mochten de afgevaardigden zelf beslissen wat er met dat geld moest gebeuren. Het kon onder de klubs verdeeld worden, zoals dr P. van Houten voorstelde, of het kon gereserveerd worden voor „iets groots", zoals door de heer Been bepleit werd. Bij de stemming bleek, dat 49 afgevaardigden het geld wilden verdelen, terwijl 40 meer voelden voor het plan van de heer Been.

Twee reglementswijzigingen, de eerste handelende over de teruggang van een semi-prof naar de amateurs, de tweede over het aantal spelers, dat de betalende klubs mogen aantrekken, kregen de vereiste meerderheid niet. De meeste amateurklubs zagen in die wijzigingen een bedreiging van hun belangen. Zij gooiden de deur, bij wijze van spreken, echter niet helemaal dicht, maar lieten die aanstaan voor onderling overleg en petit comité. „Dan vinden wij elkaar nog wel", aan toegevoegd.

—:—

Wenen. — Twee Poolse piloten zijn met een sportvliegtuig naar Wiener-Neustadt uitgeweken waar zij de Oostenrijkse autoriteiten om asiel hebben gevraagd.

—:—

Aman. — Uitgeleide gedaan door koning Hoessein hebben de laatste nog in Jordanië overgebleven Britse troepen zich zondag te Akaba ingescheept.

—:—

Peking. — Dank zij een dit jaar van kracht geworden programma van militaire paraatheid kunnen in communistisch China onmiddellijk bijna vijf miljoen goed opgeleide jongelieden onder de wapenen worden geroepen, aldus meldde Radio-Peking. De meesten behoren tot de boerenstand.

Post van de Bovenwinden

De Alarmvlag

De orkaanwaarschuwingsdienst is een instelling van de laatste jaren die ook doorgedrongen is op de kleinere eilanden. Het is niet meer als vroeger toen ieder zelf de lucht maar moest afturen met de barometer bij de hand om met buren de kansen te wikken en te wegen, waarbij alle mogelijke sterke verhalen van vroeger stormgebeuren de wetenschappelijke basis moest leveren voor het gesprek.

Onze beperkte observaties zijn vervangen door onderling samenwerkende posten die radar en opsporingsvliegtuigen tot hun beschikking hebben. Vandaar dat we eigenlijk veel meer opgeschrikt worden dan vroeger, we kennen nu vrijwel iedere orkaan met naam en toenaam van zijn geboorte af tot zijn dood. Orkanen, die ons vroeger totaal onbekend voorbij zouden zijn gegaan, ontsnappen nu niet aan onze aandacht.

Dat we veel intiemer zijn geworden met de orkanen blijkt ook wel uit het feit dat wij ze nu eerlijk in onze familie opnemen en hen als nieuwe dochters benoemen als Anneke en Betje, terwijl wij vroeger wel erg primitief waren met de aanduiding van de orkaan van de derde september van het jaar zoveel. Geen wonder dat we dan ook thuis geraakt zijn met een heel systeem van vlaggen en wimpels. Eerst komen er vlaggen als eerst waarschuwing dat een of andere orkaan op reis is gegaan. Mocht die toch in onze richting komen, dan wordt met verschillende combinaties van vlag en wimpel aangeduid van welke richting het gevaar ons nadert. Komt het eindelijk zover dat onmiddellijk gevaar gaat dreigen, dan brengen anders-gekleurde vlaggen dat aan ons verstand.

Het is een systeem waar je dankbaar voor zou moeten zijn, maar in Saba schijnen ze daarvan een soort vereenvoudigde spelling gemaakt te hebben. Zodra bericht komt van het hoofdbureau van St. Maarten worden plichtmatig de eerste alarmvlaggen gehezen en dat is dat; verdere veranderingen worden er niet in aangebracht en op de vraag naar het waarom werd ons meegedeeld; och de mensen weten het toch niet. Het is natuurlijk een waarschuwing maar er zit dit gevaar aan vast dat als men te dikwijls de verschijning van die waarschuwing zal zien zonder dat er iets gebeurt, men op de duur deze waarschuwing in de wind slaat en mocht die wind eens een werkelijke orkaan worden, dan is het te laat.

Parijs. — Een Franse straaljager van het type Mirage 3 heeft bij de luchtbasis Istres in Zuid-Frankrijk een snelheid gelijk aan tweemaal die van het geluid bereikt.

Peking. — Volgens Radio-Peking heeft premier Kim Il Soeng van Noord-Korea een uitnodiging van zijn Chinese collega, Tsjou en-Lai, voor een bezoek aan communistisch China aanvaard.

Rallye naar Bagdad

AGATHA CHRISTIE

[illegible] zij bereikte de open [illegible] modderig riviertje. Een [illegible] over. Daar- [illegible] wagenspoor, in de [illegible] bleef in draf door- [illegible] adem was. [illegible] De maan was wat [illegible] keek, zag ze niets dan kale [illegible] zonder spoor van [illegible] had ook geen idee in welke richting zij liep. De maan stond aan de oostelijke [illegible] dat was het enige wat zij wist. Doch zij liep maar door, volkomen gerustgesteld, doordat zij nu zeker wist, dat niemand achter haar aan kwam. Zo legde zij gemiddeld vijf kilometer per uur af.

Toen de dag aanbrak zat Vic uitgeput, met doorgelopen voeten, aan de kant van de weg, op het punt in tranen uit te barsten. Maar nu zij zich weer op het zonlicht kon oriënteren, wist zij, dat ze ruwweg in zuidwestelijke richting was gelopen, al hielp haar dit geen steek om te weten waar ter wereld zij zich bevond.

Ze zag even verder aan de kant van de weg een heuveltje. Daar strompelde zij heen en klauterde niet zonder moeite omhoog. Van de top af kon zij het hele land overzien. Het was een verlaten woestijn gelijk. Een gevoel van troosteloze eenzaamheid kroop haar naar de keel.

Toch was het een fraai kleurenspel in het vroege ochtendlicht. Woestijnbodem en horizon glansden onder tere pasteltinten, abrikozenrood, geel en rose vol schaduwvlekjes. Het was prachtig, doch tegelijk beangstigend.

„Nu weet ik, wat het zeggen wil," dacht Vic, „alleen op de wereld te zijn."

Hier en daar staken plukjes borstelig gras omhoog, afgewisseld met doornstruiken. Maar overigens viel er geen spoor van plantengroei of leven te bekennen. Hier bevond zich alleen maar Victoria Jones.

Van het dorp, dat zij ontvlucht was, was hier niets meer te zien. De weg, die hij gekozen had, liep kennelijk uit in de woestijn. Een paniekstemming overviel haar. Moest ze niet liever teruggaan?

Maar toen werd zij haar gevoelens de baas. Dàt nooit! Ze was nu vrij en dat zou ze blijven. Dàt was de hoofdzaak. En al waren alle problemen van haar ontsnapping nog lang niet opgelost, ze moest nu eerst zorgen, dat ze haar niet meer te pakken kregen. Waar kon ze zich in dit vlakke terrein verschuilen? Ze droeg de oude, vuile Aba. Daardoor stak zij in ieder geval niet af tegen de omgeving.

Eerst wou ze maar wat gaan rusten. Zij vlijde zich op het heuveltje neer. Als er dan een auto aankwam zou ze die al van verre kunnen zien en kon ze zich het beste achter de heuvel verstoppen. Maar anderzijds zou ze als een schipbreukelinge iedere auto, die voorbij kwam, een uitkomst in de nood vinden. Hoe kon zij echter zien of de Europeanen, die er in zaten, vrienden waren of vijanden?

Terwijl ze hierover nog lag te tobben, viel ze uitgeput van vermoeienis in een diepe slaap, waaruit ze niet eerder ontwaakte dan toen de zon al hoog aan de hemel stond.

Zij verging nu bijna van hitte en dorst en voelde zich stijf in al haar leden. Zij kreunde van ellende, doch op hetzelfde moment, dat dit geluid over haar verdorde lippen kwam, verstrakte zij en bleef scherp liggen luisteren.

Zij hoorde zwakjes maar onmiskenbaar het geluid van een naderende auto. Uiterst voorzichtig richtte zij haar hoofd op. De wagen naderde uit tegenovergestelde richting. Dus niet uit het dorp......

Vic begreep, dat het geen achtervolgers konden zijn. De auto was nog maar een zwart stipje in de verte. Ze bleef onbeweeglijk liggen, vast overtuigd, dat zij dan niet zou worden opgemerkt. De auto verdween even achter een plooi in het terrein en dook toen veel dichter bij weer op. Zij zag duidelijk, dat er een Arabier achter het stuur zat. Een blanke zat naast hem, tenminste iemand in Europese kleding.

„Nu of nooit," dacht Vic. „Nu moet ik beslissen. Blijven liggen of gaan wuiven om de aandacht te trekken. Stel je voor, dat dit de Vijand is!"

Het was een ogenblik van afschuwelijke onzekerheid. Zij moest ogenblikkelijk beslissen. Bleef zij hier in de woestijn liggen, dan betekende dat toch óók het einde. Was dit de vijand, dan...... Ja, maar als het gewone mensen waren, dan was ze immers gered? In elkaar gehurkt probeerde ze te bedenken wat haar te doen stond. Maar toen hoorde ze, dat de auto vaart minderde, van de weg afboog en over het steengruis op de heuvel af reed, waarop zij lag.

Ze hadden haar ontdekt! Ze kwamen op haar af!

Vic liet zich vlug aan de andere helling naar beneden glijden en bleef daar aan de voet van de heuvel in wanhoop liggen wachten, hoe over haar lot zou worden beslist. Zij hoorde de auto stoppen en een portier dichtslaan. Er was dus iemand uitgestapt.

Toen hoorde ze een mannenstem iets in het Arabisch zeggen. Daarna gebeurde er niets. Maar toen zag ze plotseling de Europeaan nader komen, die telkens iets van de grond opraapte en blijkbaar er niet op verdacht was, hier een meisje aan te treffen, dat Victoria Jones heette.

Naar zijn uiterlijk te oordelen was hij een Engelsman.

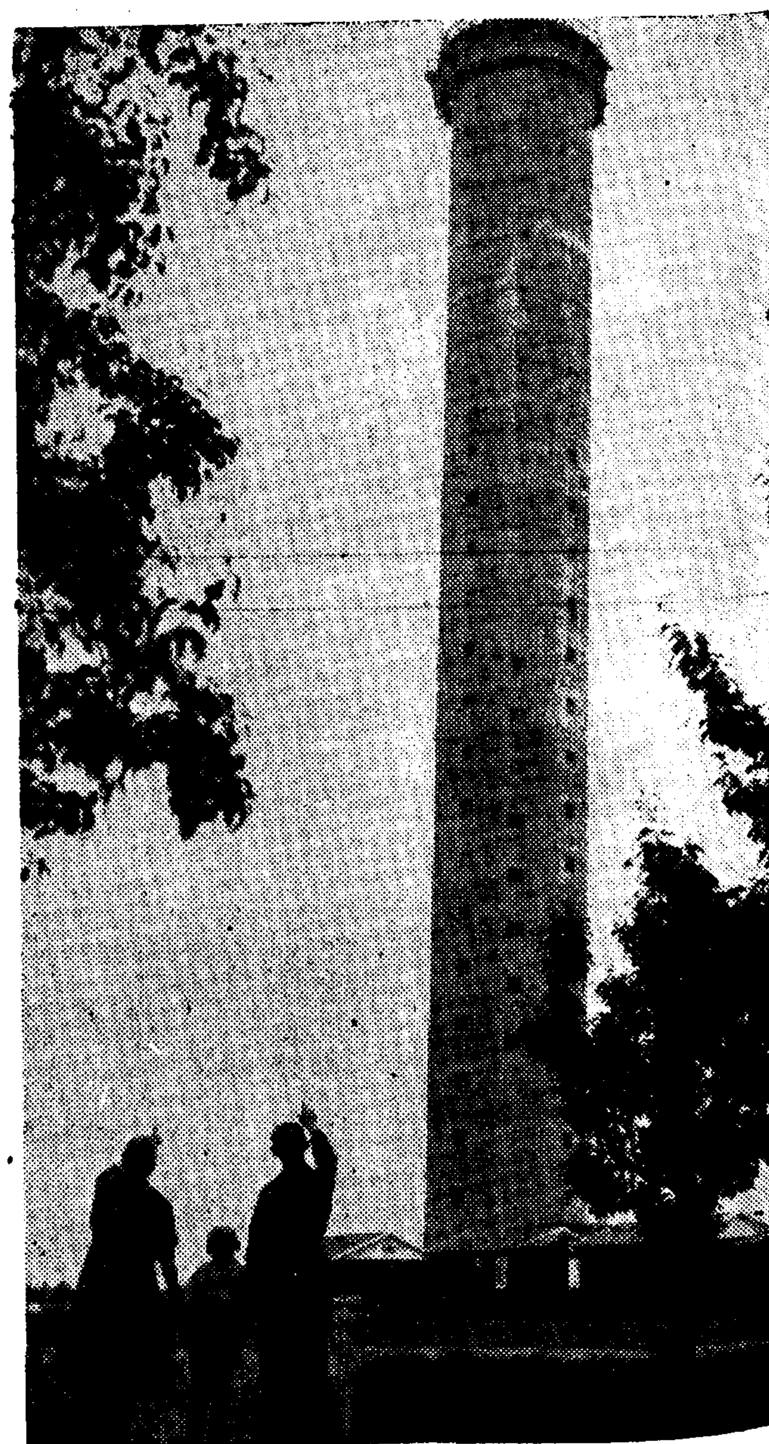
Met een kreetje van opluchting krabbelde Vic overeind om hem tegemoet te lopen. Hij keek hoogst verbaasd toen hij haar ontdekte.

„O...... als u eens wist, hoe blij ik ben dat u gekomen is!" begon Vic.

Hij keek haar met grote ogen aan. „In 's hemelsnaam......" zei hij min of meer perplex. „Is u een Engelse?"

Met een kinderlijk lachje gooide Vic de oude Aba af. „Maar dat hoort en ziet u toch, hoop ik?" gaf zij ten antwoord. „Mag ik met u meerijden naar Bagdad?"

(Wordt vervolgd)

De bouw van de nieuwe T.V.-zender bij Lopik. Het geheel wordt 350 meter hoog. De betonnen toren, welke nu bijna op hoogte is, wordt 97 meter hoog met daarop dus nog een zendmast van ruim 250 meter. De doorsnede van de betonnen toren meet binnenwerks 10.30 meter en buitenwerks 10.90 meter. Het ontwerp is van de leiding van de bouwkunsten bij de Rijksgebouwendienst.

Arubaans Commentaar

Volkscultuur

Onlangs schreven wij reeds naar aanleiding van een gesprek met mr dr Cola Debrot, dat van georganiseerde cultuurspreiding tot dusver weinig is terechtgekomen. Zonder iets af te doen aan het voortreffelijk werk van Kunstkring, Tentoonstellingscommissie, Volksuniversiteit en toneelgroep, is het duidelijk, dat hetgeen door deze groeperingen gebracht wordt, slechts een uiterst beperkt kringetje bereikt.

Nu hoopt men dat goede kunst als een olievlek op water werkt en zich, weliswaar in een uiterst dun vliesje, maar toch, na verloop van tijd over een groot oppervlak verspreid. Wij zouden daarom niet graag missen hetgeen er tot dusver geboden wordt.

Wanneer wij vandaag enkele opmerkingen willen maken, dan is het niet om critiek te oefenen, maar uitsluitend om de gedachten te laten gaan over mogelijkheden om naast hetgeen er gedaan word! ook te komen tot daadwerkelijke steun van eigen cultuur

Er zijn vele voortreffelijke componisten onder ons en talrijke muziekgezelschappen van caha cu wiri tot conjunto's en steelbands. Over het algemeen denkt men te licht over deze muzikale cultuurvormen, zoals weer bleek met de opening van het nieuwste (culturele) radiostation, waar men met zekere trots aankondigde, dat de programma's op muzikaal gebied zouden bestaan uit „klassieke", en „semi klassieke" muziek, maar (voegde men er met een zekere snobisme aan toe:) niet uit Chachacha, merengues en dergelijke stukjes.....

Nu zijn wij uitermate dom. We kunnen nog niet begrijpen wat klassieke muziek is. Zelfs hierbij mag niet vergeten worden dat „klassiek" aan mode onderhevig is en zelden zó oud wordt dat het echt „klassiek" is... Het probleem komt echter, als men gaat spreken over het gruwelijke begrip „Semi-klassiek". Wij hebben al „semi-klassieke" muziek gehoord, een vijf en dertig jaar geleden, toen omroepen als de N.C.R.V. in Nederland dit waanbegrip invoerden. Semi klassiek was bij deze „principiële" omroep een ,(ouder) walsje, een (oudere) mazurka, een (oudere) spaanse dans... maar nimmer een moderne wals, een moderne mazurka en een moderne dans... Nu hebben we wéér een omschrijving gehoord... die neerkomt op een wals en rock & roll, maar dan met plechtige woorden, maar... vooral geen eigen wals, chachacha en merengue. Dat komt misschien pas over vijf of zes jaar, als de deuntjes „oud" zijn en zich lenen voor plechtige woorden.

Wat van ver komt is lekker... ook in de kunst. Mocht dit standpunt nu eens verlaten worden en er ook in „hogere" kringen waardering komen voor het eigene. Als men daarmee begint en op basis van culturele uitwisseling ook eens komt tot het uitzenden van deskundigen, die adviezen kunnen geven over een verbeteren en opvoeren van het eigene, dan zal men niet meer behoeven te klagen over zo weinig belangstelling voor Kunst....

De belangstelling voor Kunst is groot... Dat bewijzen de talrijke muziekgezelschappen en de toneelgezelschapjes, die met wisselend succes proberen een goede muzikale show te brengen. Het gaat er om die belangstelling te stimuleren en te verdiepen.

Een prachtig voorbeeld van wat er bereikt kan worden, vormt de show „Bulawaya", die enkele jaren geleden een ieder verrukte. Eigen artisten brachten Kunst (let op de hoofdletter)... een eigen kunst, die verdiept en presentabel gemaakt was door deskundige leiding. Nimmer tevoren en nimmer sindsdien zagen wij een zo tot in de puntjes verzorgde, geestige, bonte, aantrekkelijke show. Als Sticusa kan helpen en de rijke Antillen zelf financieren, dan zou het aanbevelenswaardig zijn, om te zien of een groot artist op dit gebied naar hier kan komen om gedurende een jaar te helpen om hetgeen wij bezitten te doen ontplooien.

Dat zou beter zijn, dan een snobistisch verheerlijken van kunst van vreemde bodem, die hier nauwelijks wordt aangevoeld, en een hooghartig afwijzen van een Cultuur die hier leeft en alle kiemen in zich draagt om tot grootse ontplooiing te komen Zelfs met het oog op een materialistisch aspect, n.l. de bevordering van het tourisme, is het zaak meer aandacht te besteden aan het volkseigene.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Gevonden en verloren: **F. Oviedo deed aangifte van verliezing van 2 sleutels op de fair van Casa Cuna. — Gerard Veneman, van Verrietstraat 2 deponeerde een bos sleutels aan de wacht San Nicolas. — Evaristo Dirksz, van Weststraat 35 verloor een gouden ring, vermoedelijk in de buurt van Povabeach.**

Een visser deed aangifte van diefstal uit zijn auto, die ter hoogte van Basiruti stond geparkeerd. Hij was in de nabijheid zijn boot aan het schoonmaken. Er werd ƒ 28,— vermist.

— Alice Christopher vond een portemonnaie met inhoud in het Principal theatre te San Nicolas.

— Berta Geerman deed aangifte van verliezing van een bos sleutels

— Door Fabio Vrolijk, Piedra Pla 87 is gevonden een bos sleutels in de auto A-4368, die voor de Lago Commissary stond.

— De politie zag dat bij de gasoline pomp van Henriquez was ingebroken. Een raam werd geheel uitgehaald, een stalen kast opengerukt en men nam 2 blikken trommels mee

— De politie constateerde ook, dat in de winkel van Chemaly een ruit was ingeslagen. Er was een gat van 40 cm. en in de etalage lag een steen Op de vloer lagen scherven van jeneverkruiken, en er werden 2 flessen vermist.

— Een man kwam aan de wacht O'stad onder de invloed van drank en verklaarde beroofd te zijn van zijn portemonnaie. Later bleek dat een andere man de portemonnaie in bewaring had genomen. De portemonnaie werd aan de wacht gebracht en zal later aan de man worden gegeven.

— De pastoor van Santa Cruz meldde dat aan de pastorie een jongensbril als gevonden voorwerp is gedeponeerd.

Aanrijdingen: Te Pavilla ter hoogte van perceel 45, sloeg de A-869 over de kop, na eerst tegen een boom te zijn gereden. Schade ƒ 2000,—; vermoedelijk te grote snelheid.

— Te Simon Antonio botsten de A-2805 en de A-7115. Totale schade ƒ 1300,—. Een onderzoek wordt door de politie ingesteld.

— Een aanrijding bij het kruispunt te Tanki Leendert tussen de A-7333 en grote autobus A-196. Oorzaak: de voetrem van de bus werkte niet. De bestuurder van 7333 werd met een gebroken enkel in het hospitaal opgenomen. Ook een mede-inzittende van de 7333 bekwam enkele schaafwonden. Totale schade ƒ 1500,—.

— Een aanrijding op de asfaltweg Sta. Cruz-Kibaima in de bocht ten Noorden van Mondi Fierno tussen de 252 en een zwarte Pontiac, waarvan de bestuurder doorreed. Later bleek het de 1084 te zijn. Beide motorrijtuigen flink beschadigd ƒ 2000.—.

— Op de weg Balashi-Santa Cruz kwam de A-4796 in botsing met een paal van het elektrisch net. De auto is geheel verloren, en schade aan de paal ƒ 3000.—. De bestuurder werd vermoedelijk door de slaap verrast.

— Op het kruispunt Emmastraat-Koningstraat botsten de A-2260 en de A-1452. Een van de bestuurders gaf geen voorrang. Schade ƒ 4000.—.

— De bestuurder van 4152 reed met grote snelheid door de bocht te Weg Fontein, waardoor de auto over de kop sloeg. Schade: ƒ 2000.—.

Vechtpartijen: — Een man verscheen aan de politiewacht te Noord en verklaarde op weg naar huis door 2 onbekende mannen te zijn aangevallen. Hij had een wond boven zijn rechteroog, en zijn kleren waren met bloed besmeurd. Nadat hem E.H.B.O. was verleend, werd hij naar huis gebracht. Een onderzoek wordt door de politie ingesteld.

— Een vrouw verscheen aan de wacht met een bloedende wond aan zijn rechterslaap. Zij verklaarde door een buurvrouw met een steen te zijn geslagen. Zij werd door Dr. Volmer geholpen en werd daarna naar de recherche verwezen.

— In de Prinses restaurant sloeg een man de ruit van een juke-box stuk. De dader werd later uit het toilet van de Aruba restaurant gehaald. Hij is na bekentenis naar de recherche verwezen.

Ongevallen: Door de politie werd een dronken man aangetroffen met een diepe snijwond boven het linkeroog. Hij werd naar het S. Pedro hospitaal gebracht, en daarna ter ontnuchtering ingesloten.

— Een man verscheen aan de politiewacht te O'stad met een grote snede van 5 cm. lang aan zijn rechterarm. Hij verklaarde op een drum te zijn gevallen. Hij werd door de politie overgebracht naar het hospitaal, waar de wond gehecht werd.

— Op de Lago vond een arbeidsongeval plaats. Een arbeider had zijn hand in een ronddraaiende ven gestoken. Hij is in het Lago hospitaal opgenomen.

— Een dronken man die in de deuropening van refresquería Estrella stond, beledigde de politiepatrouille die voorbij ging. Hij is overgebracht en ingesloten.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 22 oktober werd geboren Mario Andres de Fatima, zoon van de heer en mevr. M. Morales Carrasco—Quijano, Schubertstraat 8; op 22 oktber Glenda Corina, dochter van de heer en mevr. P. Maduro—Rafini, W.S:P. 3; op 23 oktober Glenda Marlein, dochter van de heer en mevr. R. F. M. Payne—Maduro, Brazil 74; op 24 oktober Linda Beatriz, dochter van mej. D. A. de Mey, Ceroe Blancu 4b; Juan Carlos Rafael, zoon van de heer en mevr. M. G. Mañon—Mendoza, Kruisweg 3a; Gloria Bernadette, dochter van de heer en mevr. L. A. Connor—Kock, R.C. 7; op 26 oktober Bernadeta Amada, dochter van de heer en mevr. M. T. White—Stakelborough, Gravenhorststraat 12; op 28 oktober Silvia Zenobia, dochter van de heer en mevr. J. Croes—Geerman, Maria Maai 22; op 29 oktober Ricky, zoon van de heer en mevr. E. Robles—Harms, Fergusonstraat 30; op 30 oktober Astrid Mayella, dochter van de heer en mevr. A. Croes—Werlenan, Paradera 136; op 1 november Cesario Benito, zoon van de heer en mevr. F. Tromp—Tromp, Morgenster 15; Jeroen Nicoline, dochter van de heer en mevr. J. H. C. Hilgers—Kimminaede, Lloyd G. Smithboulevard 25; Shirley Bernadeta, dochter van de heer en mevr. P. Tromp—Tromp, Bubali 13.

Oranjestad. — Vannacht omstreeks drie uur velde een auto, die van de weg raakte, ter hoogte van Pos Chiquito een lichtmast. De chauffeur, die enige inzittende was van deze auto (A 1547) werd gelukkig slechts licht gewond. In het Lago hospitaal werd hem eerste hulp verleend, waarna hij naar huis kon gaan. Naar de oorzaak van het ongeval, dat grote materiële schade veroorzaakte wordt een onderzoek ingesteld. Bovenstaande Polaroid foto danken wij aan de vriendelijke zorgen van de heer Odor van de Voorlichtingsdienst.

De „Fontanina Rionale di Borgo" in de schaduw van de collonade van Bernini, drie tiara's voorstellende.

DE PAUSELIJKE TIARA

Vatikaanstad. — Een traditie die vijf pontifikaten geleden een aanvang nam is heden voortgezet bij de kroning van Zijne Heiligheid Paus Johannes XXIII.

Dezelfde tiara die in 1878 gebruikt werd bij de kroning van Leo XXIII en in latere jaren voor de pausen die hem zijn opgevolgd werd op het hoofd van de nieuwe Paus geplaatst.

Het Vatikaan beschikt over andere driedubbele kronen die het pauselijk gezag symboliseren, maar deze die het eerst in 1878 gebruikt is — met zijn betrekkelijk licht gewicht van slechts één kilogram — is de enig geschikte die een niet al te zware last is voor de drager.

De met juwelen bezette, zeer kostbare tiara werd in 1877 door de Palatijnse Garde van het Vatikaan geschonken aan Pius IX bij gelegenheid van zijn gouden bisschopsfeest. Zij is enigszins ei-vormig en is ongeveer 45 cm hoog en 30 cm breed op de breedste plaats. De drie zilveren kronen die bezet zijn met Saphyren, robijnen, aquamarijnen, amethysten en smaragden rusten op gelijke afstanden op een frame van zilver- en goud gaas waarop een bol van lapiz-lazuli gekroond met een met diamanten bezet kruis.

De binnenkant van de tiara is gevoerd met wit satijn en opgevuld met watten. De onderkant van de voering sluit zich rondom een soort bolhoed die al naargelang de grootte van het hoofd versteld kan worden.

De tiara is in tegenstelling tot de mijter een niet-liturgisch kledingstuk die slechts bij niet-liturgische plechtigheden wordt gebruikt, zoals pauselijke processies of plechtige handelingen van jurisdictie. Deze tiara weinig gedragen door Pius IX die een jaar nadat hij hem ten geschenke ontving stierf.

Zij wordt bewaard in de secristie van de Sixtijnse kapel en werd, gebruikt bij de kroning van alle pausen sinds Leo XIII. Pius XII droeg haar voor het laatst op 2 maart 1957, toen hij in de St. Pieter een mis bijwoonde ter gelegenheid van zijn 81ste verjaardag en de 18de verjaardag van zijn kroning. De oorsprong en ontwikkeling van de tiara als symbool van de pauselijke autoriteit is onzeker en nog steeds het voorwerp van veel discussie onder de geschiedkundigen.

De eerste vermelding van een speciale hoofddracht voor de paus vindt men tijdens de regering van Paus Constantijn (708-715). In die tijd werd het genoemd „camelaucum" en bestond slechts uit een helmachtige hoofddeksel van witte stof die van oosterse oorsprong was, vermoedelijk uit het byzantijnse keizerrijk

Ongeveer in diezelfde tijd verscheen ook de zogenaamde „Constitutum Constantini" ook wel bekend als de „Donatio Constantini" (De „Schenking van Constantijn") .Dit dokument, waarvan beweerd werd dat het vier eeuwen tevoren door Keizer Constantijn aan de grote Paus Sylvester I 314-335) werd gericht en waarin aan de Paus een groot aantal schenkingen van grond werd gedaan en privileges werden toegekend, waaronder het dragen van de keizerlijke insignia, is een vervalsing uit de achtste eeuw gebleken, vermoedelijk afkomstig van de geleerde doch beruchte en meermalen afgezette en veroordeelde kardinaal Anastasius Bibliothecarius. Zij hield o.a. in dat de keizer zijn eigen gouden kroon had geschonken aan de Paus voor diens eigen gebruik.

In ieder geval bleef de pauselijke hoofddracht een eenvoudige witte kap tot aan de 10de of 11de eeuw, toen het eerste koninklijk diadeem er aan werd toegevoegd om hem te onderscheiden van de mijter. Dit diadeem bleef een min of meer rijk versierde ring tot aan de tweede helft van de 13de eeuw toen het een antieke of gekartelde kroon werd.

De tweede fase in de ontwikkeling van de tiara, kwam gedurende de regering van Paus Bonifatius VIII (1294-1303), die naar men aanneemt de tweede kroon daaraan heeft toegevoegd teneinde de pauselijke macht in de wereldlijke zowel als geestelijke zaken te symboliseren.

Paus Clemens V, die op 5 juni 1305 te Perugia werd verkozen en de Lyon werd gekroond, heeft aan de tiara zijn definitieve en huidige vorm en betekenis gegeven.

De eeuwen door is de driedubbele kroon het symbool geweest van de macht van de paus als Vader van Vorsten en Koningen, Opperherder van de Wereld en Plaatsvervanger van Christus.

Tijdens de Middeleeuwen en in de op de Renaissance volgende periode zijn er zeer kostbare en fraaie tiara's gemaakt voor verschillende pausen. De praalzuchtige Bonifatius VIII, had een tiara die bezet was met meer dan 200 edelstenen en bekroond werd door een zeer grote robijn van een waarde van 6.000 gouden florijnen.

Dezelfde tiara werd gebruikt door zijn onmiddellijke opvolgers, Benediktus XI en Clemens V. De laatste, viel van zijn paard tijdens de processie die op zijn kroning volgde. De kostbare robijn viel uit zijn zetting en werd nooit meer teruggevonden.

Julius II (1503-1513) had een tiara die zeven pond woog en op 200.000 dukaten werd geschat. Het is het enige pauselijke juweel dat niet verdwenen is tijdens de beruchte „Sacco di Roma" door de troepen van Karel V in 1527, omdat zij aan Prins Alessandro Chigi in pand was afgestaan voor een lening van 40.000 dukaten.

De beroemdste van al de oude tiaras was die gemaakt werd voor Urbanus VIII (1623-1644). Dit meesterstuk van vakmanschap was versierd met 684 kostbare stenen, terwijl de frame van goudgaas bedekt was met parels.

Geen van deze kostbare tiara's bestaat heden ten dage nog. Zij zijn verloren gegaan tijdens de plunderingen van Rome of door de Pausen gebruikt voor betaling van schulden en losgelden, speciaal tijdens de Napoleontische invasies van Italie en de Pauselijke Staten. Behalve de tiara van Pius IX die traditioneel wordt gedragen gedurende de laatste 80 jaar, is de oudste pauselijke kroon die het Vatikaan bezit, de tiara die voor Gregorius XVI (1831-1846) werd gemaakt en die Paus Pius IX belangrijk heeft laten veranderen.

Het Vatikaan bezit nog twee andere tiara's die te zwaar zijn om gedragen t worden: een zilveren driedubbele kroon die voor Leo XIII werd gemaakt en een tiara die door de gelovigen van Milaan aan Paus Pius XI werd geschonken. (N.C.).

Venezolaans cinco y seis

De „maestros" faalden met hun aanbevolen „fijas"

Jockey Gustavo Avila zegevierde in de segunda- en tercera valida

Sporadisch gebeurt het, dat wanneer er te veel ophef voor een paard gemaakt wordt, deze met de viktorie gaat strijken. Zo bijvoorbeeld tijdens de cinco-y-seis-races van zondag jl. In geen der zes races wist één der 1e favorieten te winnen. De overwinningen gingen naar 2 „batacazos", twee 2e favorieten en twee 3e favorieten. De „maestros" van het cinco-y-seis-spel te Venezuela, die bijvoorbeeld de paarden Mimbi, Zingaro en Patria Libre (1e race); Hierro Rojo (2e race); Condor (4e race); Shuffleboard (5e race) en Nordista en Mañio in de laatste race als „fija's" aanbevolen hadden, kregen na de uitslag van de races zeker het schaamrood op de wangen. Het is daarom altijd beter op goed geluk af de paarden te kiezen.

Met al de verrassende uitslagen vond men toch 20 cuadros met de zes winnende paarden, die het bedrag van 47.650,— bolivars vertegenwoordigen. Verder waren er 455 cuadros met vijf paarden, die elk 1443,90 bolivars waard zijn. Het totale bedrag was 2.647.224 bolivars. Er werden in totaal 262.829 cuadros verkocht.

Op goed geluk af is het zeker geweest, toen de gelukkige winnaars het paard Tapatio in de primera valida kozen. De grote favoriet voor deze race, Patria Libre, die de meeste cinco-y-seis-fans vertrouwd hadden, faalde in de gehele race. **TAPATIO** (llave cuatro) met jockey Silvio J Ostos, ondervond in het geheel geen moeilijkheden tijdens deze wedstrijd. Van de start af nam deze draver de kop en behield deze positie tot de eindstreep. Met een 7 paardenlengte-verschil klopte hij zijn rivalen. Tweede werd Zingaro; derde en vierde Su Prima en Mimbi. Patria Libre werd nr 6.

De „fija", Hierro Rojo, van de segunda valida, ging van start in deze tweede race met zeer zware pijn aan het rechterflank. Het behield de vierde plaats tot en met de 1300 meter, waarna het niet meer kon en als laatste eindigde. **SALSA** met leerling-jockey H. Rengifo, die van de 7e startplaats, direkt na het startsignaal, de eerste plaats veroverde, behield deze positie tot de finish. Deze „batacazo", die maar een paar punten had, won deze race „punta-punta". Als tweede ging Fulgente over de eindsteep. Derde en vierde waren Hermano en Cheque.

De tercera valida ging met drie paarden minder van start, aangezien zij wegens ziekte teruggetrokken werden. De paarden, die hier niet meer meededen, waren: Pelusita, Maximum en Fulgido. Deze race, die een zeer spannend verloop had, werd een overwinning voor La Negrita.

Zodra het startsignaal voor deze race gegeven werd, nam het paard Del Pina de leiding, op de hielen gevolgd door Granate en La Negrita. Gustavo Avila, een der meest energieke jockies van Venezuela zag aan de eindspurt zijn kans schoon en liet **LA NEGRITA** de sporen voelen om zo deze draver met een neusverschil voor Del Pina over de eindstreep te jagen. Derde werd Comet en vierde John Hyp. Zij die misschien Pelusita of Fulgido op hun cuadros hadden staan, hebben toch gewonnen, aangezien La Negrita in hun plaats is ingevallen.

Jockey Gustavo Avila heeft weer zijn „kunnen" in de cuarta valida getoond door het paard **CANGREJAL** (llave tres) als eerste over de finishlijn te voeren. Deze race is weer een zeer spannende geworden. Monte Alban, die alom bekend is om zijn snelheid, veroverde direkt na het startsignaal de kop. Deze zó begeerde positie behield deze draver tot de „recta-final", waar het tekenen van vermoeidheid toonde. De overwinning zou deze draver beslist halen, indien berijder Rogelio Cortez het een beetje kundiger had aangepakt. Hij vergde namelijk te veel van deze daver op de eerste 100 meter. Zoals al vermeld, vertoonde Monte Alban tekenen van vermoeidheid, waarvan Cangrejal met Avila gretig gebruik maakte en als eerste over de eindstreep ging. Tweede werd Potasio; derde werd Bracken en vierde Monte Alban. Condor, de grote favoriet van deze race, werd nr 6.

VENTOLA met jockey Luis Bolivar, die de overwinning in de quinta valida behaalde, zag kans, ofschoon pas na zes malen op de race-track te Venezuela verschenen te zijn, een viktorie te boeken. Deze draver, die al door „Negro" Cruz, Montoya, Molly en Garcia bereden werd en geen overwinning kon behalen, heeft een welverdiende zege op Yellow (die de gehele race de koploper was) behaald. Voor deze vijfde race was Shuffleboard de grote favoriet. Maar naar het scheen, had „Mano de Tigre" Raul Bustamante zijn middag niet, aangezien hij Condor noch Shuffleboard een magere tweede of derde plaats kon bezorgen. Voor deze race was Yellow nr 2; derde en vierde waren Pingo Silva en Bacarat.

De laatste of sexta valida werd weer een verrassende uitslag, daar **MACHETE** met jockey Guillermo Gavidia, de favorieten Nordista en Mañio kansloos klopte. Duilio, die als de koploper deze race begon, kon het niet tegen Fanful opnemen, die op de 700 meter de leiding van hem overnam. Fanful kon het echter ook niet tegen Machete bolwerken en verloor aan de eindspurt van laatstgenoemd paard. De tweede plaats ging dan naar Fanful. Derde werd Tenorino en vierde Pesquiso.

Holland en .... Nederland

Het paspoortenbureau van de Amerikaanse regering heeft een korrektie moeten aanbrengen in een officiële statistiek, die verleden week werd uitgegeven.

De statistiek betrof het aantal Amerikaanse toeristen, dat in de eerste drie kwartalen van 1958 Europa heeft bezocht.

In een keurige lijst van landen die blijkbaar de voorkeur hadden van de Amerikaanse reizigers, stond Holland met 17.621 bezoekers op de achtste plaats. Maar op de achttiende plaats kwam Nederland (the Netherlands) met 5110 bezoekers.

Met enige verlegenheid moesten de paspoort-autoriteiten toegeven, dat zij een fout hadden gemaakt, doch dat zij met „Holland" en „the Netherlands" hetzelfde land bedoelden.

Nederland steeg daardoor een plaats op de ranglijst met een totaal van 22.731 Amerikaanse bezoekers. Het drukst bezocht werd Frankrijk, daarna volgden: Engeland, Italië, Duitsland, Zwitserland, België en dan Nederland.

In totaal reisden in de eerste negen maanden van 1958: 446.526 Amerikaanse toeristen naar Europa, 29.225 naar landen op het westelijk halfrond, 23.081 naar het Verre Oosten, 10.618 naar Australië, 9773 naar het Midden-Oosten en 1123 naar Afrika.

HET NEDERLAAG - TOERNOOI

„ASIENTO I" door Scherpenheuvel onder de voet gelopen

Suffisant. — In het kader van het nederlaag-toernooi, georganiseerd door Scherpenheuvel, werd gisteravond onder goede publieke belangstelling de wedstrijd gespeeld tussen de ploegen van Asiento I en Scherpenheuvel.

Het is een niet spannende, doch eerder een eenzijdige wedstrijd geweest, waarbij de veel vluggere en een klasse sterkere ploeg van Scherpenheuvel het voor het zeggen had.

Deze knapen van Scherpenheuvel waren in alle onderdelen beter dan Asiento en vooral het jeugdelement was een grote faktor, aangezien er slechts één speler bij Asiento de ouderdom van 18 heeft, terwijl de rest ouder is dan 35 jaar. Hoe of de Asiento-spelers zich ook inspanden, zij moesten het afleggen tegen deze veel jongere en vluggere spelers en de stand was dan ook al 5—1 bij de rust.

Keeper Donker van Asiento deed alles wat in zijn vermogen lag en hij heeft ook prachtige schoten uit het doel gehouden, doch voor de grote overmacht moest hij buigen. Het kombineren en schieten bij Scherpenheuvel waren af. Het was Parabier van Asiento, die met een goed ver schot even onder de lat het enige doelpunt van Asiento voor de rust maakte.

Na de rust was het spelpeil hetzelfde en naar gelang de strijd vorderde, werden ook de tekenen van vermoeidheid duidelijk zichtbaar bij de veel oudere ploeg van Asiento. Reeds na 15 minuten na de rust was de stand al 7—1 voor Scherpenheuvel en het was bij een mooie kombinatie tussen Parabier en Meyer, dat de eerste met een laag schot de stand bracht op 7—2.

Bij het einde van het spel was de stand 9—2 voor Scherpenheuvel.

Van het bestuur van de voetbalafdeling van Asiento vernemen wij, dat de belangstelling van de leden voor de te houden jaarlijkse picnic en voor de feestavond, zeer groot is. Evenals het vorig jaar wordt deze picnic op de Santa Barbara-beach gehouden en wel op 16 november. De feestavond wordt gehouden op 22 november en belooft iets aparts te worden, aangezien er een floorshow gegeven wordt, terwijl voor het muzikale gedeelte twee bands hun medewerking verlenen. Deze aktiviteiten hebben geen verder betoog nodig, aangezien de feestcommissie, bestaande uit de heren Eikenbroek, Treling en v.d. Sluis, de waarborgen is voor het slagen van dit alles. De feestavond wordt gehouden in de zeilhaven van Brakkeput, die zich bij uitstek leent voor zulke gelegenheden. Het koud buffet wordt verzorgd door de heer Jan Visser in samenwerking met Jaap van Dijk.

Surinaamse ex-kampioen ROBIN HOOD geschorst

Paramaribo. — Door de Surinaamse Voetbal Bond is een schorsing van 2 maanden opgelegd aan de ex-kampioensklub Robinhood. Dit besluit werd genomen, omdat Robinhood geweigerd heeft de beslissing van het Bondsbestuur op te volgen om de beslissingswedstrijd voor het kampioenschap tegen Transvaal over te spelen.

DE VERKIEZINGEN OP CUBA

Regeringskandidaat Aguero heeft ruime voorsprong op tegenstanders

Havanna. — Volgens de eerste uitslagen van de verkiezingen, welke gisteren op Cuba zijn gehouden voor het presidentschap, het vice-presidentschap en voor het lidmaatschap van de senaat en het Huis van Afgevaardigden, had de regeringskandidaat voor het presidentschap, Andres Rivero Aguero, een ruime voorsprong op zijn tegenstanders.

Het aantal stemmen dat hij toen had was ruim driemaal zo groot als dat van de populairste kandidaat van de oppositie, Carlos Marquez Sterling van de „Vrije Volkspartij".

De verkiezingen verliepen in de hoofdstad Havanna ordelijk, niettegenstaande de dreigementen van de opstandelingen onder Fidel Castro. Naar schatting heeft echter slechts veertig tot vijftig procent van de 2.870.000 stemgerechtigheden op het eiland zijn stem uitgebracht.

Toen de stemmen van 1080 van de 8521 Cubaanse kiesdistricten geteld waren had dr Aguero 121.513 stemmen tegen zijn naaste rivaal dr Carlos Marquez Sterling van de oppositionele Vrije Volkspartij 28.307 stemmen.

Dat 50 tot 60 procent van de kiesgerechtigden niet is opgekomen wordt zowel aan onverschilligheid als aan vrees voor vergeldingsmaatregelen van de opstandelingen geweten.

President Batista heeft beloofd, volgend jaar de macht te zullen overdragen aan de winnaar van de verkiezingen.

Hedenochtend vroeg vuurden twee mannen uit een auto op het bureau van dr Aguero. Een van hen werd gearresteerd maar de ander ontsnapte. In een buitenwijk van Havanna schoten militairen op gewapende politiemannen in burger. Een politieman werd gedood. De militairen hadden niet gezien dat zij op politie-agenten schoten, zo bleek achteraf. In Havanna zijn ook verkiezingen gehouden voor een nieuwe burgemeester. Naar verluidt heeft de regeringskandidaat Rafael Guas Inclan een grote voorsprong op de overige kandidaten.

Dr Aguaro heeft vanmorgen een bezoek gebracht aan president Batista.

Brussel. — De Algemene Raad van het Belgische Rode Kruis heeft met algemene stemmen besloten Prins Albert te verzoeken het voorzitterschap van het Rode Kruis te willen aanvaarden.

Santiago de Chile. — De vroegere Chileense minister van financien Jorge Alessandri is maandag als president van de Chileense republiek beedigd. Alessandri volgt in deze functie generaal Carlos Ibanez op.

Washington. — De federal reserve BOARD heeft de Member Bank te Atlanta heden toestemming verleend tot het verhogen van het disconto van 2 procent tot 2,5 procent.

Los Angeles. — Marshall Neilan, eenberoemd regisseur en scenarioschrijver in de tijd van de stomme film, is op 65 jarige leeftijd in Hollywood overleden.

Op de auto-show te Earls Court werden natuurlijk weer een massa nieuwtjes getoond. Op de foto: Een nieuwe Bentley met een in de voorbank ingebouwde cocktail-bar.

BEATRICE GRANDET

BEATRICE GRANDET wederom naar CURACAO

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal de Franse chanteuse Béatrice Grandet wederom naar Curaçao komen. Zij zal te beginnen met 16 december as. dagelijks in het Hotel Curaçao Intercontinental optreden.

Iedereen is zijn ring kwijt...

Men moet haast aannemen, dat er op de bodem van het Zwartewater een kapitaaltje aan gouden ringen ligt. Er hebben zich namelijk al twaalf gegadigden gemeld voor de gouden zegelring, die de 54-jarige chef-monteur G. Helbert te Zwolle dezer dagen aantrof in een baars die hij in het Zwartewater had gevangen. Verliezers in Rotterdam, Amsterdam, Steenwijk, Harderwijk, Apeldoorn, Arnhem, Haarlem, Maasbragt, Wageningen en Breda stelden zich met de Zwolse politie of met de heer Elbers in verbinding met de mededeling, dat zij hun ring in of bij het Zwartemeer hadden verloren de meesten bij het zeilen of vissen.

Een van hen herinnerde zich zelfs dat zijn vader dertig jaar geleden zijn ring in het Zwartewater had laten vallen. Een ander maakte het nog mooier. In de oorlog, zo deelde hij mede, had hij bij Uddel zijn ring verloren en hij achtte het niet uitgesloten, dat het in de baars gevonden sieraad deze ring was. Niemand van degenen, die zich hebben gemeld, heeft echter een kloppende beschrijving van de ring kunnen geven.

Zelfs CHURCHILL werd niet gespaard

Memoires van Montgomery in boekvorm verschenen

Britse veldmaarschalk ging pensioen van vijftien gulden innen

Londen. — De memories van Veldmaarschalk Mongomery zijn in Engeland in boekvorm verschenen.

In deze memories, die geschreven zijn in de direkte en kernachtige stijl, die de persoonlijkheid van de schrijver verraadt, worden meer of minder vriendelijke opvattingen verkondigd over vroegere strijdmakkers van „Monty", de geallieerde krijgsheren in de jongste wereldoorlog.

Reeds eerder zijn uitvoerige uittreksels van de memories door een Londense krant gepubliceerd, die hevige controversen uitlokten en tot replieken aanleiding gaven van de zijde der voornaamste „gekrenkte" figuren, met name Maarschalk Auchinleck.

Van president Eisenhower, die zijn opperbevelhebber was, tekent Montgomery het protret van een weifelend man, wat betreft de meest elementaire strategische kennis, en zijn betuigingen van vriendschap doen aan de strekking van zijn kritiek niets af. De militaire conceptie van Eisenhower, zo schrijft Montgomery, is terug te leiden tot de opvatting: iedereen moet overal op hetzelfde moment aanvallen. Aan deze simplistische strategie en besluiteloosheid van de geallieerde opperbevelhebber wijt Montgomery het halve sukses van de slag bij Caen en de Britse nederlaag bij Arnhem.

„Monty" spaart niemand, zelfs Churchill niet, wiens bemoeienissen met de voorbereiding der geallieerde offensieven hij kwalijk neemt.

Aan de vooravond van de geallieerde landingen in Normandië, verhaalt „Monty", wenste de Engelse premier de plannen te veranderen. Montgomery nodigde hem uit op het ontbijt in de commandopost te Portsmouth en las hem duchtig de les. **Helaas laat „Monty" na te vermelden hoe Churchill, die evenmin een blad voor de mond nam, hierop reageerde.**

Het staatspensioen

Veldmaarschalk Montgomery heeft een jaarlijks inkomen van 2609 Engelse ponden vast en verdient daarenboven naar schatting nog een bedrag van 100.000 pond op zijn memories.

Dezer dagen kwam de Veldmaarschalk op het postkantoor van zijn woonplaats om zijn, laten we het maar noemen A.O.W., in ontvangst te nemen, waarop iedere Engelsman, die een bepaalde leeftijdsgrens is gepasseerd, recht heeft. De lokettiste, die de overwinnaar van El Alamein te woord stond, keek Montgomery eens aan en staarde op het aanvraagformulier en keek toen weer naar Montgomery en toen maakte ze een grove fout.

„Wilt u werkelijk uw pensioen hebben?" vroeg ze. Zo met de gedachte: wat moet die man nu met die uitkering doen.

Die man dan, die hele legers heeft doen sidderen, die eens de schrik was van de woestijn. De man, die de hoogste onderscheidingen kreeg die hij kon krijgen, zei gewoon: „ja zeker, dat wil ik!"

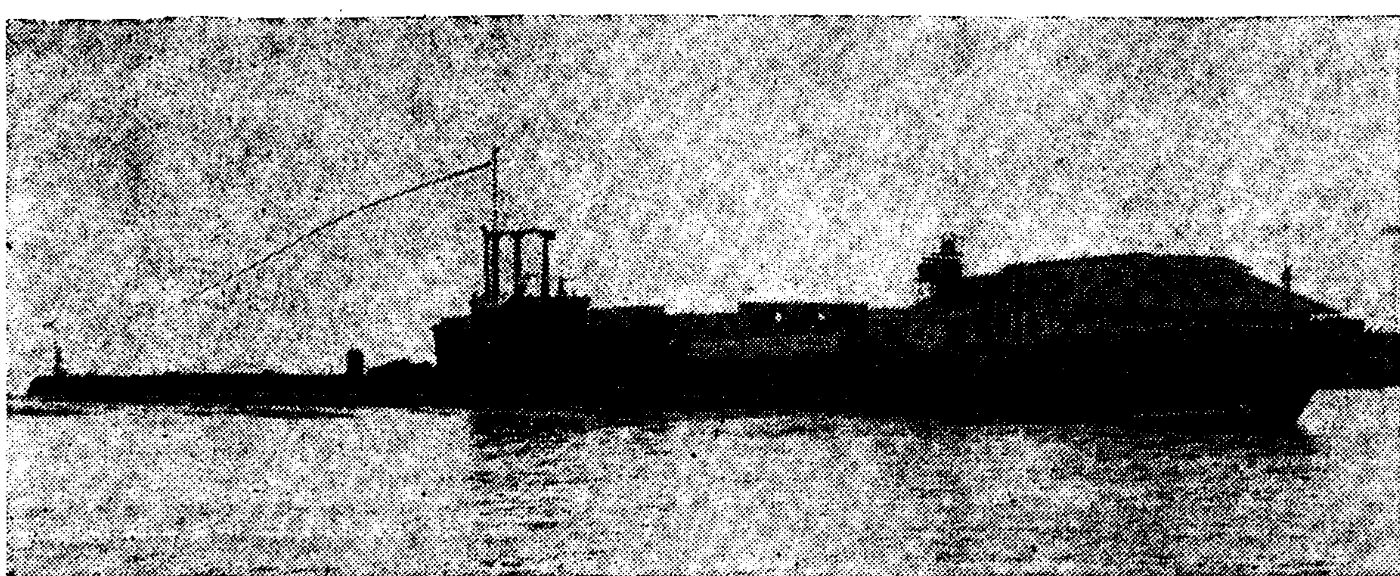
„O", zei de lokettiste Zo deed een greep in de geldtrommel en overhandige Monty zijn 50 shilling (ongeveer Naf. 15).

Verder gaat het verhaal niet, maar we vermoeden het vervolg wel. De lokettiste zal aan iedereen die het maar wilde horen, hebben verteld: „Vind je dat niet ichalie? Die Montgomery, die millionair is kwam vandaag zijn Naf. 15 halen. Gewoonweg schande. Zo zie je, mensen die geld hebben, zijn altijd uit op meer".

We vinden het helemaal geen schande. Monty heeft gelijk! Met alle Engelsen heeft hij altijd ook in tegenspoed alles gelijkelijk gedeeld. Ook het recht op het staatspensioen zal hij delen met alle Engelsen.

Duitse luchtmacht wordt met Amerikaanse Straaljager uitgerust

Bonn. — Duitsland heeft besloten zijn nieuwe luchtmacht uit te rusten met een Amerikaanse straaljager maar men is het nog niet eens over de keuze van het type. Na proefnemingen met 14 andere toestellen, onder Franse, Zweedse en Engelse, twijfelt men thans nog tussen de Lockheed F-104 starfighter en de Grumman Super.

Gistermiddag voer de Britse onderzeeboot „Aurochs" onze haven binnen voor een niet-officieel bezoek, dat tot maandag as. zal duren. De foto toont de duikboot aan de ingang van de Sint Annabaai. De „Aurochs" heeft ligtpla.ts gekozen aan de Nieuwe Haven.